

IRMAK

Resimler:
Ön kapak: Deniz Johnson
Ön kapak içi: Yusufçuk - Merve Karabulut
Arka kapak: Onat Polat

Özel Irmak Okulları Adına
Sahibi ve Kurucu Temsilcisi
Ülkü Anoğlu

Okul Müdürü ve Genel Yayın
Yönetmeni
Nilgün Akalın

Yayın Koordinatörleri
Duygu Gürkan
Gamze Dolkay

Yayın Kurulu
Robert Greider
Süleyman Sönmez
Emel Haksever
Ayşe İsmailoğlu
Berrin Varol
Başak Parlak
Derya Aydın
Semin Karasu
Aylin Umay

Irmak Okulları
Cemil Topuzlu Cad. No: 112
Caddebostan / İstanbul 34728
Tel.: 0216 411 39 23 - 24 - 25
Faks: 0216 411 39 26
bilgi@irmak.k12.tr
www.irmak.k12.tr

Sevgili Irmaklılar,

Öğrenci Konseyimiz göreve başlayalı bir okul dönemini geride bıraktık. Okul tarihinde eşine az rastlanır ölçüde verdiğiniz desteğin gururunu ve onurunu yaşıyoruz. Sizlerden aldığımız destekle çalışmaya başladık ve bir okul döneminde, uzun yıllardan beri beklenen sözleri gerçekleştirdik. Öncelikle düzenlediğimiz iki okul partimizde eğlendik, yorgunluk attık. Her ayın son cuma günü serbest kıyafet uygulamasına geçtik. Sinema günleri vazgeçilmez eğlencemiz oldu. Okulumuza gelen orkestralar bizim müziğin büyüüne kapılmamızı sağladı. Çok sayıda spor turnuvasında kendimizi tatlı rekabetlerin içinde bulduk, değerli yazarlar ile yaptığımız söyleşilerle bilgilendik.

Sizlere 2. Okul Dönemi'nde çok daha fazla etkinlik ve değerli konuğun bizleri beklediğini müjdelemek isterim. Ünlü bir sanatçımızı okulda ağırlayacak, çok değerli yazarlarımızla söyleşiler yapacak, okulumuzda orkestraları ağırlamaya devam edecek ve spor turnuvaları düzenleyeceğiz. Ayrıca baharın gelmesiyle, voleybol filesinin de temin edileceği haberini almış bulunuyorum.

Öğrenci Konseyimiz çalışmalarının artması doğrultusunda büyümeye devam etmiş, yeni arkadaşlar aramıza katılmıştır. 10 TM sınıfından Bülent Bedirgil, 10 FM sınıfından ise Ece Gümüşoğlu ve Merve Poyraz arkadaşlarımızı katılımlarından dolayı tebrik ederim.

Öğrenci Konseyimize güç veren desteklerinizi 2. Okul Dönemi'nde de bizlerden esirgemeyeceğinizi umar, hepimize mutlu, sağlıklı ve başarılarla dolu okul dönemleri dilerim.

Altay Alpagut

Öğrenci Konseyi

Lise'de Son Ders

Dr. Ersin Arıoğlu
Irmak Okulları Kurucularından
Yönetim Kurulu Üyesi

Bugün, hepimiz için güzel bir gün. Ayrıca benim için, çok derin anlamlar taşıyor. On yıldır bu günü görmeyi hayal ediyordum. Okul yönetimi, okulumuzun ilk lise diploma töreni için gelenekler içeren bir program düzenledi. Gelenekleştirmek istedikleri hususlardan birisi de, mezunlara adeta son lise dersi anlamında, hayat tecrübelerini içeren bir konuşma yapmak üzere; yaşamında başarılar kazanmış bir bilim adamını, bir politikacıyı, bir eğitimciyi, bir doktoru veya bir mühendisi veya bir sanatçıyı törene davet ederek söz vermek. Okul yönetimi, ilk Irmak Lise mezunları töreninde son lise dersi anlamında konuşma yapmayı bana teklif etti. Yaşamımda başarılı olup olmadığımı bilmiyorum; ama Irmak Okulları kurucuları arasında görev aldım. Irmak Okulları'nın yapılanmasında ve eğitim felsefesinin oluşturulmasında emeğim var. Bugünkü konuşmamda okulumuzdaki temel eğitim felsefesini ve yaşam deneyimlerimden süzülüp gelen bazı fikirlerimi sizlerle paylaşacağım. Bu güzel fırsatı bana verenlere teşekkürlerimi sunuyorum.

Önce, bu mutlu güne sizleri ulaştıran ve yetiştiren iki büyük müesseseye; sizlerin de hislerine tercüman olduğuma inanarak; kalpten gelen duygularla teşekkür etmek istiyorum. Bugün, aileleriniz sizinle kıvanç duyuyor. Rüyaları gerçek oluyor. Özenle ve fedakârlıklarla yetiştirdikleri küçük, akıllı, ele avuca sığmayan kızları veya oğulları artık, meslek sahibi olma hakkını kazanmış birer yetişkin. Yüzde yüz eminim; aileleriniz şu anda bile; yeni dönemin size sunacağı olanakların çoğalmasında ve bu olanaklar içinde doğru seçimler yapmanız için, hayatın sizleri en verimli şekilde ödüllendirmesi için, sağlığınıza için, mutluluğunuza için, başarılarınıza için sessizce dua ediyor. Ben sizleri, toplumumuza sorumlu birer genç olarak kazandıran ailelerinize, özenli emeklerinden dolayı Türk toplumu adına teşekkür ediyorum.

İkinci teşekkürüm, sizi eğiten Irmak Okulları'na ve onun yetenekli yönetim ve eğitim kadrosuna olacak. Gelecekte; iş başvurularınızı yaparken, hayat hikâyelerinize onur duyarak Irmak Lisesi'nden mezun olduğunuzu yazacaksınız. Hiç şüpheniz olmasın, bu özelliğinizle itibar ve ilgi göreceksiniz. Irmak Okulları Türk eğitim sistemi için bir reform projesidir. Bu heyecanlı projenin ilk hasadı sizlersiniz. Bu özelliğinizle, okul tarihinde ayrıcalıklı bir yeriniz olacak. Çok farklı bir okulda eğitim-öğretim gördünüz. Öğretmenleriniz sizleri çağdaş bilgilerle donatmaya, ülke ve dünya gerçeklerini öğretmeye, bilgi işleme tekniklerini göstermeye, evrensel rekabete, yaratıcı - araştırmacı - geliştirici ve çağına sorumlu güçlü, mutlu Türk gençleri olarak yetiştirmeye özveri ile gayret etti. Emekler ve gayretler boşa gitmedi. Irmak Okulları sizleri sadece üniversiteye değil, hayat maratonunda da başarılı olmaya hazırladı. Sizleri yarınlarınıza hazırlayan, özveri ile görev yapan değerli öğretmenlerimin ellerini, sizlerle birlikte öperek, onlara teşekkürlerimi sunuyorum.

Bu yıl, biliyorsunuz, okulumuzun onuncu akademik yılındayız. İlk yılımızda sadece 150 öğrencimiz vardı. Bugün Irmak ailesi 700'lere ulaştı. Yeni mezunlarımızla ailemiz her yıl daha da büyüyecek. Bu anlamlı günde okulumuzun tarihi için belge oluşturmak üzere sizlere Irmak Okulları'nın nasıl doğduğunu anlatmak istiyorum. Kurucular, yani Yapı Merkezi ile Gençlik, Kültür ve Hizmet Vakfı 12 Kasım 1993'de ilk defa toplandı. Vakfın güzel bir eğitim kampüsü olabilecek bir arazisi ve arazinin içinde yarım kalmış bir okul binası vardı. Yapı Merkezi'nin ise Türk Milli Eğitimi için fikirleri vardı ve eğitim sektörüne yatırım yapmak istiyordu.

Müstakbel ortaklar, çeşitli toplantılar sonunda ülkemizin ve eğitim sistemimizin temel gerçeklerini özetle şöyle belirlediler.

- Millî gelirimiz çağdaş ileri ülkelere göre çok düşüktür ve fark her yıl açılmaktadır.
- Çalışan 25 milyon nüfusumuzun ortalama eğitim süresi 5-8 yıldır. Bu rakam ileri ülkelerde 9 yılı aşmıştır.
- Ülkenin eğitime ayırabildiği kaynaklar çok yetersizdir ve Millî Eğitim Sistemimizde çok ciddi boyutlarda bir kalite sorunu vardır.

Bu nedenle ülkemiz sorunlarını yeteri hızla çözemiyor; gelişmemiz bir türlü istenen seviyelere yükselemiyor. Kaynaklarımızı doğru kullanamıyoruz. Hukuk düzenimiz ve üretim kapasitelerimiz çağın gerisinde kalıyor. Uluslararası ilişkilerde gündem kuramıyoruz. Eğer gerçekler böyle ise ki böyledir. Eğer bu gerçekler içimize sinmiyorsa ki sinmiyordu. Yalnız gerçekleri bilen olmak, eleştiri korolarına katılmak yetmiyordu. Ayağa kalkıp bir şeyler yapılıyordu. Atatürk'ü derinden yorumlayabilen bu iki grup; "bilgi işleyen, bilime yatkın yepyeni bir Türkiye" için yeni nesiller yetiştirecek okullar kurmanın uzun vadeli ve meşakkatli; fakat en doğru yol olduğu fikrinde birleşti. Bu inançla güçlerini bir araya getirdi. Ağustos 1994'de yasal olarak Nitelikli Eğitim Kurumları Anonim Şirketi kuruldu. Bir yıl sonra Irmak ilk akademik yılını adım atarak, akmaya başladı.

Sevgili Gençler, çok doğal olarak hayatta başarılı olmayı arzu edeceksiniz. Ama başarılı bir yaşamın neler içerdiğini ve bir yaşama hangi ölçülerle başarılı bir yaşam diyeceğinizi daha önceden öğrenmek, fikir edinmek isteyebilirsiniz. Hemen söylemeliyim ki; her yaşamın başarısı, kendi değerleri ve şartları içinde değerlendirilmelidir. Bu nedenle, hayat başarısının bir normu yoktur. Başarı ilkelerinizi, siz kendi değerlerinizle saptamalısınız. Ama yine de benden kişisel görüşlerimi sorarsanız, yaşamımda şunları gördüm. "Kim sıhhatle çok sevilerek yaşadıysa, kim akıllı insanların saygısını kazandıysa, kim mutlu bir aile kurarak topluma faydalı çocuklar yetiştirdiyse, kim insanlara örnek ve yararlı eserler verdiyse, kim başkalarındaki güzellikleri ortaya çıkarabiliyorsa, kim sahip olduklarının en iyilerini çevresindekilerle paylaşabiliyorsa, kim insanlara ilham kaynağı olabiliyorsa, kim öğretmenleri ile izleyenlerini ardından şükranla yürütebiliyorsa" işte o kişilere yaşamlarında başarılı oldu denildiğine şahit oldum.

Şimdi de başarı stratejilerini merak edeceksiniz. Bakın, Amerika'nın üçüncü Cumhurbaşkanı Thomas Jefferson başarı için ne diyor: "Ben şansa çok inanırım, ne kadar çok çalışsam şansımın o kadar arttığını gördüm". Filozof, bilim adamı, devlet adamı Benjamin Franklin ise "Birleşmek başlangıçtır, birliği sürdürmek gelişmedir, aynı tempoda birlikte çalışmak başarıdır." diyor. Henri Ford'un, hayatta başarı için tek tavsiyesi var: "Yaptığınız işi, ne pahasına olursa olsun bitirin." Büyük Atatürk; bu konuda kendi karakterini aksettiren çok ilginç ve öğretici bir yöntem öneriyor: "Ben bir işte nasıl başarılı olacağımı hiç düşünmem. O işin akışına mani olan engelleri düşünür, tespit ederim. Engeller ortadan kaldırıldığında iş kendi kendine yürür gider." Artık elinizde yeteri kadar başarı anahtarı var sanırım. Kendiniz için en değerli anahtarı da siz kendinize hazırlayacaksınız. Gün gelir, yeni Irmak mezunlarına anlatacağınız.

Sevgili Üniversitелiler, geçtiğimiz pazar günü zorlu bir üniversiteye giriş sınavı verdiniz. Bu sınavda yalnız değildiniz. Okulumuz da sizlerle birlikte sınava girdi. Aldığımız ön bilgilere göre, tüm mezunlarımızın başarılı olduğunu ve istediği fakültelelere girebilecek puanları elde edebileceğini

mutlulukla öğrendim. Artık üniversitelisiniz. Irmak Okulları, ilk mezunları ile birlikte planlandığı gibi başarılı oldu. Sizleri hem kutluyor, hem de gayretlerinize teşekkür ediyorum.

Yarıdan itibaren, özente seçeceğiniz ve yeteneklerinizle bağdaştıracağınız meslek eğitimlerini almak üzere, üniversite ve fakültelerinizi belirlemeye başlayacaksınız. Bu seçimlerinizde de yanılmayacağınızdan eminim. Okulunuz, aileleriniz bu konuda size yol göstermeye çalışacaktır. Ben de bir kaç cümle söylemek istiyorum. Günlük modalara, gösterişlere kapılmayın. Her iş ve meslek kutsaldır. Herkesi dinleyin. Ölçün, biçin, ama sonunda iç sesinizi dinleyerek karar siz verin. Sizi hayat maratonunda en çok etkileyecek iki temel seçiminiz olacak. Bugünlerde mesleğinizi ve zamanı gelince eşinizi seçeceksiniz. Bütün seçimlerin sevgiyle olan yakın ilgisini sakın unutmayın. Sevgi gönül kaymasıdır, her seçimde işe karışır ve sonuçları çok etkiler. Etkisi de olumludur. Severek yapacağınız bir mesleğinizi ve işiniz varsa, o işten en yüksek ücreti siz almış olacaksınız. Mesleki başarınızın da çok kolaylaştığını göreceksiniz. İşinizde adeta tatil hayatı yaşayacaksınız. Bir de, karşılıklı sevgi içinde kurulmuş bir aileniz olursa; bu sefer, cennet hayatı yaşayacaksınız. Tatilin de, cennetin de bir bedeli var. Nasıl mı? O halde dinleyin: "Adamın biri koyununu otlatan yaşlı bir köylüye sordu: Bey amca koyunun günde ne kadar süt veriyor? Cevap geldi: Oğul hiçbir koyun süt vermez. Sütü ondan sen almalısın. İlgî ve sevgini vererek". İlgî ve sevginizi hem işinize, hem eşinize adalet içinde verin ve hep canlı-renkli tutun.

Sevgili gençler, yaşam maratonunda en çok gerek duyacağınız bir karakter özelliğini kulağınıza fısıldamak istiyorum. "Kendine Güven". Her yerde, her şart altında kendinize güvenin. Çünkü bu öğreti size Irmak Okulu'nun yazılı olmayan gizli müfredatı ile öğretildi. Gizli müfredatla öğretildiği için kulağınıza fısıldadım. Sizler, karakterinize eğitim yıllarınızda kazandırdığınız bu özellikle farklısınız, gelecekte de fark yaratacaksınız. Unutmayın, kendine güvenerek nereye gittiğini bilene, bütün dünya yol verecektir. Yaşayıp göreceksiniz. Olduğunda beni hatırlayın.

Şimdi sizlerle bir anekdot paylaşmak istiyorum. Robert Fulton 1807 yılında ilk buharlı gemiyi başarı ile yapan ve işleten bir mühendistir. Buharlı gemi projesi üzerinde çalışırken, yakın mesai arkadaşları ve meslektaşları "Acaba buharlı gemi yerine, mevcut yelkenli gemilerin daha hızlı gitmesi üzerinde çalışsak daha başarılı olmaz mıyız? Buhar makinesi, su deposu ve kömürlerin ağırlığı geminin sınırlı taşıma kapasitesini aşacak. Taşınacak yükler için kapasite kalmayacak." diye Fulton'u zaman zaman uyarırlarmış. Fulton'un bu tavsiyelere cevabı çok net olmuş: "Hayır, kapasite yaratılır. Gitmesi için dış kuvvete muhtaç olan bir proje beni ilgilendirmez. Gerekli güç, o şeyin kendi içinden gelmeli." Ulaşmak istediniz hedefler için gerekli gücün size dışardan gelmesine gerek yok. O güç sizin içinizde. "Muhtaç olduğunuz kudretin damarlarındaki asil kanda" olduğunu bilme misali gibi.

Saygıdeğer Konuklar, Değerli Veliler, Sevgili Mezunlar, Türkiye'nin yumak yumak olmuş birçok sorunu var. Fakat dikkatli bir analizle sorunlarımızın kaynakları iki nedene indirgenebilir. 1. Bilgi işlemeyi bilememek. Göstergeleri: "eğitimsizlik, üretimsizlik, işsizlik." 2. Hukuk devleti olamamak. Göstergeleri: "haksızlık, eşitsizlik, saydam olamamaktır."

Günümüzde, toplumlararası uygarlık yarışı, yeni bilgilerin topluma eğitim ve öğretim yolu ile aktarımı ve uygulama hızı üzerindedir. Dünya bilgi stokuna daha hızlı bilgi ekleyen, bilgiyi hızla öğreten ve uygulayan toplumlar artık daha saygın olacak ve belki de daha çok yaşam hakkı elde edecektir. Bugün, bilgi işleyen nesiller yetiştirmek çağdaş eğitim sistemlerinin birincil sorumluluğudur.

İşte, Irmak Okulu bu bilinç ve sorumlulukla kurulmuştur. Ulaşmak zorunda olduğumuz bilgi toplumu, bilgi işleyen nesiller istiyor, teknoloji okur-yazarları bekliyor. Irmak öğretim metodunun temelinde bilgi işlemeyi refleks haline dönüştürme ve teknoloji okur-yazarlığı öğretileri var. Bilgi işlemek, değişim demektir. Toplumsal yoksulluğu yok eden biricik yoldur. Teknoloji üretir. Toplumun ve bireylerin değerlerini değiştirir ve geliştirir. Demokrasiyi olgunlaştırır. Barışı kalıcı kılar, yaşamın kalitesini ve mutluluğu artırır. Irmaklılar bilgi işlemede mahirdir. Bu yetenekleri ile yaşamlarında fark yaratacaklardır ve eminim, geleceğimizin seçkin liderleri arasında yerlerini alacaklar.

Irmak mezunları, inanıyorum ki bu gün sizler de, bizim gibi hem sevinçli, hem hüznünüz. Sevincinizin nedenleri açık, hüznünüzü açıklamak zordur. Belki bu hüznü, okulunuzda yeşerttiğiniz neşe, sevgi dolu dostluk ve arkadaşlıkların acaba arkada mı bırakıyorsunuz duygusundan geliyor olabilir. İnanın bana; hayatın insanlara en güzel armağanı vefalı dostlar ve arkadaşlardır. Irmak mezunları olarak birbirinizi takip etmeli, her fırsatta bir araya gelerek dostluklarınızı pekiştirmelisiniz. El ele tutuşun. Başarı ve sevinçleriniz büyüyecek, üzüntüleriniz ise azalacaktır.

Size bir olay anlatayım. Çanakkale Savaşı'nın en yoğun günlerinden birinde bir asker siperden fırlayıp ilerlemek istedi. Anında kanlar içinde yere serildi. İkinci asker siperden çıkıp arkadaşına yardım etmek üzere hamle ettiğinde, üçüncüsü, askerin omzundan tutarak kendisini ölemeye çalıştı. "Siperden çıkarsan sen de ölürsün. Yapacağın bir şey yok." İkinci asker dinlemedi bile. Arkadaşına ulaştı, kucakladı ve mucize olarak siperine döndü. Üçüncü asker, yaralının şehit olduğunu görünce "Kendini boşuna tehlikeye attın, değdi mi?" dedi, ikinci asker gözyaşları içinde "Değdi. Yanına gittiğimde geleceğini biliyordum, geleceğini biliyordum." dedikten sonra gözlerini yumdu. O beni bekliyordu." diye cevap verdi.

Sizlere de her şart altında geleceğinden emin olacağınız arkadaşlıklar diliyorum. Irmak ortamının bunu sağladığını gözlüyorum. Bu güzel hasletlerinize takdirlerimi sunuyorum.

Değerli Mezunlar, sizleri Irmak Okulları'ndan uğurlarken, yetiştirdiğiniz bu ocağı ve onun öğretilerini unutmayacağınızdan eminim. Bu ocağın en temel öğretisinin; mesleğiniz ne olursa olsun, hizmetiniz nerede ve hangi şartlar altında sürdürülüyor olursa olsun, şaşmaz hedefiniz; ülkemizi Büyük Atatürk'ün gösterdiği hedefe; diğer sözcüklerle: "çağdaş uygarlığa" taşımak olduğunu biliyorsunuz. Bu güzel hedefe ulaşmak için, Atatürk'ün cümleleri ile her zaman "Gerçeğin, ta gözünün içine bakmak" gerektiği; Ata'nın size bıraktığı tek manevi mirasın "Bilim ve akıl yolu" olduğu; uygarlık yolunda başarının ancak "yenilikle" sağlanabileceği; yalnız "gelecek nesillerini düşünen toplumların" yaşama ve gelişme şanslarının olduğu, sizlere iyice öğretildi. Bu temel öğretinin, ülkemizin kalkınmasını sağlamakta, "vazgeçilmez" ilke olduğunu en iyi bilenler arasındasınız. Şu an Atatürk'ün "Asıl uğraşmaya mecbur olduğumuz görev, kültürde ve fazilette dünya birinciliğini tutmaktır." tümcesinin zihinlerinizde aydınlandığını görür gibiyim. İçinizdeki "Ne senden, ne eserinden vazgeçeriz." sessiz haykırışını da duyuyorum. Bu niteliklerinizden dolayı, sizlerle kıvanç duyuyor, size güveniyor, iç huzuru içinde Türkiye'nin yarınlarını sizlere "emanet" ediyoruz.

Sevgili Genç Üniversiteler, sizleri bugün Irmak Okullarından ve civil civil koştuğunuz bahçesinden yüreğimiz sevgi dolu, gözlerimizde sevinç gözyaşları ve biraz hüznü, üniversiteye ve hayata uğurluyoruz. Biliyorum; okulunuzu, öğretmenlerinizi hiç unutmayacaksınız. Okulunuz da sizleri unutmayacak. Sizler Irmaklısınız. Kendiniz, aileniz, ülkeniz ve dünya için fark yaratmak üzere; farklı bir okulda yetiştirildiniz. Fark yaratma yeteneği, kendinize güven çemberi içinde bilinçlerinize yerleştirildi. Eminim, her biriniz bulunacağınız her çevrede, girdiğiniz her yerde bilgi işleme yeteneğiniz ve sergileyeceğiniz sorumlulukla hemen fark yaratmaya başlayacak ve takdir duyguları ile fark edileceksiniz. Hele sizler gibi Irmak mezunları veya diğer fark yaratanlarla el ele tutuşmaya başladığınızda, bundan doğacak sinerji ve mutluluk, halka halka yurt ve dünya sathına yayılacak. Ne mutlu sizlere!..

Çok heyecanlı bir hayat ve olanaklarla dolu ilginç bir dünya sizleri bekliyor. Sizlere; sevdiklerinizle birlikte başarı, sağlık, mutluluk ve sevgi dolu uzun bir yaşam diliyorum. Günleriniz aydınlık, yolunuz açık olsun.

Eğitimde Yeni Yaklaşımlar

Nilgün Akalın
Irmak Okulları Müdürü

fakat akademik yönden güçlülük gerçekleştiği anda okulların yeni hedefleri tamamlanmıyor.

Akademik donanımın yanı sıra artık günümüz insanından, kendini ifade edebilen, toplumsal sorumluluk sahibi, sosyal ve kültürel yönden kendini geliştirmiş, farklı alanlara ilgi duyan ve yaşam boyu öğrenen bir yapıya sahip olması beklenmekte. Okullar da yukarıda tanımlanan profile sahip bireyleri yetiştirebilmek için öğrencilerine akademik donanımın yanı sıra birçok eğitimsel faaliyet alanı ve kültürel olanak sunuyor. Her öğrencinin akademik alanlar dışında sosyal ve kültürel etkinliklere de aktif olarak katılması için fırsat yaratıyor.

Böylesine çağdaş bir insan yaratmak için yola çıkan okullar, neredeyse tüm kavramların yeniden tanımlandığı son yıllarda hızlı bir yenilenme içerisine girdiler ve kabuk değiştiriyorlar. Onlar zamanı ve çağı yakalamak ve zamanın önüne geçerek çağa yön vermek amacındalar.

İşte böylesine dinamik bir platformda, yukarıda belirtilen tüm hedefleri kendisine ilke edinen okulumuz sürekli öğreniyor ve öğrendiklerini öğrencileri, velileri ve toplumla büyük bir hevesle paylaşıyor; çünkü Irmak biliyor ki, bilgi paylaşıldıkça çoğalır; öğrenme paylaşıldıkça zenginleşir.

Bilimin inanılmaz bir hızla ilerlediği günümüzde okulların fonksiyonları da zenginleştirilerek yeniden tanımlanıyor. Okulların değişen tanımı ise, çağın eğitim sisteminin ürettiği insanların özelliklerine ilişkin beklentiden kaynaklanıyor.

Okullar artık öğrencilerini en fazla bilgiye sahip olarak mezun etmek çabasında değil. On yıl öncesine kadar öğrencinin sahip olduğu akademik bilgi yükünü temel alan ve bu bilgi birikimini artırmanın yollarını arayan eğitim sistemi artık daha başka amaçlara da ulaşmak istiyor; çünkü yaşam artık insanları sahip oldukları bilgi miktarının çokluğuna göre değerlendirmiyor.

Günümüzde okullar, öğrencilerini bilgiye sahip olan kişiler yerine, bilgiye ulaşabilen kişiler olarak yetiştirmeyi hedefliyor; çünkü dünya üzerindeki bilgi miktarı o kadar çok ki... Dolayısıyla bu kadar çok şeyi bilmek değil, gerektiğinde hızlı bir şekilde bilgiye ulaşmak önem kazanıyor. Unutulmamalıdır ki, bilgiye ulaşabilen bireyler, yaşamdaki yarışa da bir adım önde başlayacak.

Sadece bilgiye ulaşabilmek de yeterli değil. Bir olguyu meydana getiren faktörleri birbirinden ayırabilmek ve her bir faktörü ayrı ayrı inceleyebilmek de çok önemli. Bir gerçekliği faktörlerine ayırarak inceleme becerisi olarak tanımlanan "analiz", okulların öğrencilerine kazandırmayı hedeflediği çağdaş değerlerden bir başkası...

Analiz kadar ön plana çıkan bir diğer kavram da "sentez". Günümüzde önemli olan, bireylerin ulaştığı bilgilerden yeni bilgiler üretebilmeleri. Bilgileri bir araya getirerek yeni bilgiler üretebilmek, çağımızda sentez kavramı ile açıklanıyor; çünkü bir gerçeği ya da olguyu bir değil, birden fazla faktör açıklıyor. Bu nedenle bir çıkarımda bulunabilmek ya da bir sonuca varmak ancak farklı bilgileri bir araya getirerek sentezlemekten geçiyor. Bu noktada Irmak Okulları'nın "Bilgi İşlemek ve Bilgi Üretmek" söyleminin önemi bir kez daha ortaya çıkmış oluyor.

Bilgiyi depolamaktan çok ona kolayca ulaşabilen, ulaştığı bilgileri analiz edebilen ve bilgi gruplarını bir araya getirerek sentezler yapabilen bireyler, okulların yetiştirmeyi hedeflediği çağdaş insan profilinin akademik donanımını tanımlıyor;

Haziran 2005'te ilk mezunlarını veren lisemiz, bu sene büyük bir başarı tablosunun gerçekleştirmiş olmanın haklı gururunu yaşıyor. 8 yıllık temel eğitimin ve ortaöğretimin birincil amacı olan yüksek öğrenim görme hakkını kazanma noktasında tüm öğrencilerimizin tanımlanan barajları geçerek yüksek öğrenim görme hakkına sahip olmaları ve yurt çapındaki seçkin üniversitelerin istedikleri bölümlerine kayıt yaptırarak öğrenimlerine devam ediyor olmaları bizi onurlandırıyor. Çağdaş eğitim hedeflerinden hiçbir ödün vermeksizin yetiştirdiğimiz ilk mezunlarımızın öğrenimlerini sürdürdükleri üniversitelerde de gerek akademik gerekse sosyal ve kültürel alanlarda fark yaratıyor olmaları Irmak Okulları'nın başarısını taçlandırıyor.

Gelecekteki mezunlarımızın da ilk mezunlarımız gibi yüksek öğrenimlerinde ve yaşamlarında fark yaratan, aydın, her yönüyle donanımlı ve çağa yön veren bireyler olarak topluma kazandırılması değişmez hedefimiz olarak sürecek...

Üniversiteli Irmaklılar

Rükzan Sağır

“Kesinlikle her açıdan donanımlı olduğumu anladım. İngilizce ifade gücüm, yazma yeteneğim ve okumam, öğretmenimi bana hangi okuldan mezun olduğumu sormaya itti.”

2005 yılı mezununuz Rükzan Sağır olarak size bu teşekkür yazısını yazmayı bir borç bildim.

Sayın müdürüm Nilgün Akalın ve bana emek veren tüm Irmak Okulları öğretmenleri, çalışanları, dört yıllık çalışmalarınızın geribildirimini size sunmak istedim.

Maltepe Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler ve Avrupa Birliği Bölümü'nün 50 kişilik kontenjanında hazırlık sınıfını geçebilen 11 kişi arasında, hazırlık sınıfı sınavına hiç

girmeyerek, TOEFL belgesiyle muaf olan tek kişi oldum. Okulum açıldıktan sonra ve dersler işlendikçe fark ettim ki, ben çoğu şeye yabancılık çekmiyorum. Üstelik, yeni girdiği ortamlarda çekingen olan ben, neredeyse bulunduğum sınıfın en aktif kişisi oldum; çünkü yapabileceğim şeyler ve birçok konuyla ilgili bildiklerim var. Bu yüzden sıkıntı çekmiyorum. Kesinlikle her açıdan donanımlı olduğumu anladım. İngilizce ifade gücüm, yazma yeteneğim ve okumam, öğretmenimi bana hangi okuldan mezun olduğumu sormaya itti.

Bulduğum sınıfta İngilizce derslerinde özellikle parladım. Diğer tüm derslerimde tekrar olarak gördüğüm çok şey var; çünkü herkes için yeni olan kavramların çoğu benim için öğrenilmiş olanlardı.

Irmak Okulları'nda okuduğum Literature, Current Events, Tarih, Coğrafya, Türk Dili ve Edebiyatı, Felsefe, Sosyoloji, Bilgisayar derslerinde gördüklerim burada karşıma çıkıyor. Essay yazma bu yıl öğretilecek; fakat ben biliyorum. Bu benim için büyük bir artı. Literature derslerinde okuduğum edebi kitaplar Siyaset Bilimi ve Hukuk Bilgisi derslerinde çok faydalı oluyor ve kavramlar arasında ilişkiler kurabiliyorum.

İnkılap Tarihi dersinde, şimdiye kadar öğretmenlerden ayrıntı olarak duyduğum çoğu olayı biliyorum. Özellikle lise üçüncü sınıfta oflayarak, sitem ederek okuduğumuz Coğrafya dersindeki konularımız, Uygarlık Tarihi ve İktisat Bilimine Giriş derslerimde bana çok faydalı oluyor. Keza, Türk Dili dersi kitabımdaki çoğu şiirin şairlerinin kitaplarını veya başka şiirlerini Türk Dili ve Edebiyatı derslerinde işlemiştik.

Bu yeni dünyada görüyorum ki sizler beni iyi hazırlamışsınız. Bu yüzden birçok öğretmenim hangi okuldan geldiğimi soruyor ve gururla okulumun ismini, Irmak Okulları'nı söylüyorum. Size her şey için minnettarım, çok teşekkür ederim. Birçok ders almıştım ve şimdi artılarla başladığım üniversite hayatımda bunları bilerek ve daha bilinçli olmaya çalışarak kendime edinebileceğim kadar çok artı katarak devam etmek istiyorum.

Bu gelişmeleri sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyorum.

Sedef Uygur

“Lisemde aldığım eğitim ve öğretmenlerimin öğrettikleri bilgiler sayesinde o insanlar arasından sıyrılıp farkımı gösterebildim ve sanırım Irmak Lisesi'nin faklılığı da burada, ancak şimdi anlayabiliyorum.”

Irmak Lisesi ilk mezunlarından olan ben; Sedef Uygur, hayallerimi gerçekleştirmenin ve lisede geçirdiğim güzel günlerin mutluluğu içinde yazıyorum bu yazımı. Öğretmenlerimizin de söylemiş olduğu gibi üniversite ortamı gerçekten çok farklı ve çeşitli insanların olduğu ve artık kendi ayaklarımızın üstünde durmamız gereken, gerçek hayata geçiş yaptığımız bir yer.

Aldığımdan dışında şu anki sınıfımda ülkemizin birçok şehirden gelen öğrenciler var. Bu insanların fikirleri aynı noktada birleştikten sonra farklı bir bakış açısıyla konuya yön vererek ve onların da ufkunu genişleterek olaylara daha tarafsız bakabilmelerini sağladığımı görüyorum. Lisemde aldığım eğitim ve öğretmenlerimin öğrettikleri bilgiler sayesinde o insanlar arasından sıyrılıp farkımı gösterebildim ve sanırım Irmak Lisesi'nin farklılığı da burada, ancak şimdi anlayabiliyorum.

İnsanlar hiçbir zaman lisede oldukları kadar dürüst ve birbirine bağlı değil; öğretmenler hiçbir zaman lisedeki kadar içten ve öğretmek için bu kadar gönüllü değil. Açıkçası bu serbest ortama ve elde ettiğim tüm güzelliklere rağmen, disiplin kurallarını, formamı ve sabah erkenden kalkmalarımı bile özledim.

Lise bambaşka bir ortammış, bunu yeni anlıyorum. Irmak Lisesi'nden mezun olduğum için övünç duyuyorum ve beni böyle yetiştiren tüm öğretmenlerime teşekkür ederim. Her şey benimle gurur duymanız içindi.

Sezin Beldağ

“Irmak Okulları ilerleyen teknolojinin olanaklarından yararlanabilen, kendi ayakları üzerinde durabilen, nitelikli bireyler yetiştirmeyi hedeflemiştir. Hedefini gerçekleştirme yolunda sunduğu olanaklarla, bizlerde sağlam, akademik bir alt yapı oluşturmuştur.”

Irmak Okulları, kuruluşundan bu yana eğitim alanında kendini ispatlamış bir kurum. Amaçları, ilkeleri ve çalışmalarıyla, öğrencilerine çağdaş, modern bir eğitim sunmaktadır. Bu eğitimi almış öğrencilerden biri olarak, bugün “Irmak farklıdır, Irmaklı fark yaratır.” sözünü daha iyi anlıyorum. Geçen dört senenin ardından geriye baktığımda Irmak Lisesi'ne başlayarak doğru kararı verdiğimi bilmek beni mutlu ediyor.

İlk mezun sıfatıyla okulumun bana kazandırdıklarını üniversite hayatımda net olarak görebiliyorum. Irmak Okulları ilerleyen teknolojinin olanaklarından yararlanabilen, kendi ayakları üzerinde durabilen, nitelikli bireyler yetiştirmeyi hedeflemiştir. Hedefini gerçekleştirme yolunda sunduğu olanaklarla, bizlerde sağlam, akademik bir alt yapı oluşturmuştur. Sadece eleştiren değil, çözüm üreten bireyler olmamız yolunda bizi yönlendirmiştir. Bir konuyu öğrenirken, bir konu hakkında yorum yaparken belli bir birikimin olmasının önemi Irmak'taki eğitimde vurgulanmıştır.

Akademik çalışmaların dışında sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlerle başarılarımız güçlendirilirken, kendimizi de tanıma fırsatı bulduk. Yeteneklerimizi, ilgi alanlarımızı görerek meslek seçimimizi özenle yaptık. Yapılan tartışmalar, forumlarla farklı görüşlere sahip insanlarla tanışma fırsatı bulurken bakış açımızı genişlettik. Empati kurmayı, soru sormayı öğrendik. Bunları gerçekleştirirken Irmak Okulları'nın farkını hissediyorum.

Irmak Lisesi'nin ilk mezunu olmanın gururunu ve farkını bu sene üniversitede daha iyi anlıyorum. Üniversite yaşamına, lise yıllarında yapılan çalışmalar sayesinde uyum sağlamam zor olmadı. Irmak Okulları'nın başarılı eğitimci kadrosu, çalışanları ve arkadaşlarımla geçirdiğim dört sene boyunca kazandıklarımın artılarını bugün görüyorum. Bundan sonraki yaşamımda da Irmak farkını görmeye devam edeceğime eminim.

Doğan Cüceloğlu ile “Yetişkin Çocukları” Konuştuk

Damla Tura, 10/TM
Emel Önder, 11/TM

Geleneksel 11'inci Kitap Fuarımıza konuk olarak katılan Sn. Doğan Cüceloğlu ile kitaplarının içeriği ve eğitim sistemimizle ilgili bir söyleşi yaptık. Bir bilim adamı kimliğinin yanı sıra, akıcı konuşması ve hayati sorgulayan tarzıyla, üzerimizde büyük bir etki yarattı, hatta geleceğimizi yönlendirdi diyebiliriz.

- Davranış bilimleri alanlarında eğitim gören ve yurt dışında doktora yapan bir düşünür olarak Türkiye'deki eğitim sistemini sorguladığınız oldu mu? Eğitimde uzmanlaşmak için yurt dışındaki üniversitelere yönelmenizın nedenleri nelerdir?

“-Sondan başlayıp öne doğru gideyim. Yurtdışına gidişim tesadüflerle oldu. Farkına varmadan büyük bir olanak yaratıldı. Yurt dışından bir profesör, araştırma için Türkiye'ye müracaat etmiş. Ben de o sırada Irak'ta asistandim ve Amerika'da doktora yapmak için o profesör tarafından yönlendirildim. İyi bir üniversitede, tanınmış bir bilim adamının yanında doktora yapma imkanı buldum. Amerika'da 25 yıl bulundum. Türkiye'ye döndükten sonra Türk eğitim sistemi ile ilgili olarak farkına vardığım en önemli izlenim şu: Amerika'daki eğitim sisteminde daha ziyade sorgulama, düşünme, yaratma sürecine önem veriliyor. Bundan dolayı edindiğin bilgilerden kullanılan bilgiye önem veriliyor. Türkiye'de araştırmazsan iyi. Sana söyleneni öğrendiğinde, istendiği zaman, istendiği şekilde geri verdiğinde makbul insan oluyorsun. Ne yazık ki araştırma, sorgulama, bir şeyler yaratmaya çalışma pek makbul değil. Bu da bana en temel farklılık olarak gözükte. Bunun değişmesi gerekiyor. Malumat odaklı bir sistemden, düşünen, sorgulayan insan odaklı sisteme doğru gitmemiz lazım.”

- Eğitim sisteminin değişmesinden yanasınız yani?

“-Tabii ki... Taklitçi bir toplum olmaktan kurtulmalıyız. Halbuki bizim içimizden geçen üretici bir toplum olmalıdır.”

- Yurt dışındaki yaşantınız, çalışma şansınız olmasaydı bu durumda olabilecek miydiniz?

“-Kesinlikle hayır. Ben, etrafınızda gördüğünüz birçok akademisyenden bir tanesi olabilirdim.”

- Meslek yaşantınızda sizi çok etkileyen, adeta dönüm noktası olarak tanımladığınız bir zaman dilimi var mı?”

“-Cahit Okurer ile tanışmam hayatımın en önemli dönüm noktası. Ben lisede okurken Cahit Okurer iyi öğrencilerini ayda bir çaya davet ederdi. Beni de davet etti. Kompozisyon derslerinde yazdıklarım hoşuna giderdi. Sonra bana: “Ne olmak istiyorsun?” dedi. Ben de “Mühendis olmak istiyorum.” dedim. “Neden?” dedi. “Vatana, millete hizmet etmek istiyorum, memleketin mühendise ihtiyacı var.” dedim. Ama “Gerçek sebep ne?” dedi. “Mühendisler çok para kazanıyor, eğer mühendis olursam istediğim kızı verirler.” dedim. “Peki bilim adamı olarak hizmet vermek istemez misin?” dedi. Hiç bilim adamı görmedim hayatımda; ama hocam uygun görmüş “İsterim.” dedim. Dedi ki: “Psikoloji alanını seçersen, psikolojiye yönelirsen Türkiye'nin eğitimine katkı olur, bu çok önemli bir süreçtir”. Böylece ben de Amerika'da 25 yıl kaldıktan sonra geldim ve Cahit Hocamın benden beklediğini yaptım. O anlamda çok mutluyum. Bence en kritik an, o gün öğretmenimin beni çaya davet etmesiydi. Bir soru sordu ve o süreç başladı. Benim için çok önemliydi.”

“-“Yetişkin Çocuklar” adlı eserinizde yetişkin çocuğu şöyle tanımlamışsınız: Bedenen büyüdüğü halde duygu ve heyecanları bakımından gelişip olgunlaşmayan insanlara psikologlar yetişkin çocuk adını verirler. Sizce “yetişkin çocuk” olmak bir rahatsızlık mıdır?”

“-Benim toplumumda o kadar çok yetişkin çocuk var ki, yetişkin çocuk olmayana bizim toplumumuzda “keriz” gözüyle bakılıyor. Yetişkin çocuklar toplumuyuz; her şey yetişkin, olgun bir insanın davranışı içerisinde olamamaktan kaynaklanıyor. İşte o “Yetişkin Çocuklar” kitabına girerken yazdığım durum, bu davranış biçimine bir örnektir. Trafikte her zaman rastlarız: Adamın arabası durur, arkadaki adam korna çalıp küfür eder. Normal, akli başında bir insan bunu yapmaz. Neden yapmaz? Çünkü gerçeğe saygısı vardır. Eğer gerçeğe saygınız yoksa her türlü bela sizi bulur. Nedir gerçek? Sorgulayarak çıkarabilirsiniz. Bu adam isteyerek mi arabasını durdurdu? Hayır. Elinde olsa arabasını çalıştırıp gitmek istemez mi? Evet. Bağırman, çağırman bu arabanın gitmesine yardımcı olur mu? Hayır. Bilhassa, daha çok zorlanır. Peki sen bu adamın yerinde olsan başkası sana bağırıp, çağırırsa, küfür etse sana yardımcı olur mu? Hayır. Ama yetişkin çocuklar, hiçbir mantık kurallarına tabii değildir, 6 yaşındaki bir arsızın tavrı içinde olurlar. “Bana ne, durmasaydı. Arabasının bakımını yaptırıyaydı.” derler. Yetişkin çocuk yetişkin çocukla evlenir, evleniyoruz diye evlenir. Çocuk olur, soru sorar: Baba bu ne? Bu niye böyle? Bunlar çok doğal şeyler. Baba ve annenin görevi yavaş yavaş çocuğa hayatı öğretmektir.

Peki baba ne cevap verir? "Of be, Allah bir çene vermiş susmuyor. Bak sus yoksa ağzına vuracağım." der. Sonra o çocuk da ana babası gibi olur. Hele yüksek makamlardaki bir kişi, devleti temsil ettiği halde kafası kızınca, çok yüksek mevkideki başka birine kitabı fırlatır. Paldır, küldür tüm ekonomi çöker. Bunlar yetişkin çocuk davranışlarıdır. Olgun insanların yapacağı bir şey değildir; ama o kadar çok yetişkin çocuk var ki... Ondan dolayı da akıl sahibi, sakın, konuşarak sorunlarını çözmek yerine sürekli suçlayarak, birbirine küfrederek sorunu çözen insanlar yetişkin çocuklar... 4-5 yaşındaki çocuklar sorunlarını nasıl çözüyorlarsa, bizim yetişkin çocuklarımız da aynen öyle çözüyor. Yetişkin çocuk kavramını anladığınız zaman Türkiye'nin neden böyle olduğunu anlarsınız. Bilişsel yaşam içinde değiliz, bu yüzden de böyleyiz. Bilişsel yaklaşım için teşhisi koyduğumu sanıyorum."

- Kitaplarınızın kapaklarını siz mi tasarlıyorsunuz, yoksa yayınevi mi tasarlıyor?

"Remzi Kitabevi'nden çıkan kitapların kapaklarını Ömer Erdoğan tasarlıyor. Kendisi Amerika'da mimarlık tahsili yapmış, Türkiye'ye gelince Remzi Kitabevi'nin sahibinin oğlu olduğu için orada çalışmaya karar vermiş. Sanatkar bir bakış açısı var, yaratıcı ve ben ona 1,5-2 ay önceden kitabımı verdiğim zaman okuyor, düşünüyor, hayal kuruyor. Sizin aklınızdan geçen ne diyor? Ben de anlatıyorum. Sonra 5-6 tane taslak çıkıyor, genellikle onun iyi dediği hakikaten uyuyor kafama. Onunla çalışmaktan çok memnunum."

"Yetişkin Çocuklar" kitabınızı okudum, aslında kapak çok güzel. Okurken kitapta küçük bir karikatür gördüm. Küçük bir erkek çocuğunun yüzü resmedilmiş ve ağzında emzik var. Omuzları ise babasının veya bir iş adamının ceketli omzuna benziyor ve çok güzel. Tam yetişkin çocuğu anlatan bir karikatür. Acaba bu karikatürü kapağa almayı düşündünüz mü?

"Aslında bu iyi fikir, tebrik ederim, ben bunu not almalıyım. Ömer'le konuşayım ve bana öyle geliyor ki, "Yetişkin Çocuklar" kitabında bir karışıklık oldu, kapağının değişmesi lazım."

- Kapakta bir erkek vücudu var ve kafasından kelebekler çıkıyor; ama sınıram baskı değiştikçe kapak da değişiyor; çünkü başka kapaklarını da gördüm.

"Çok güzel bir gözlem, tebrik ederim, değerlendireceğim bu bilgiyi."

- Katıldığınız söyleşilerde okurlarınızla aranızda geçen ilginç bir anınız oldu mu?

"Çok var. Ben bu yüzden çok şanslıyım. Birçok insan benimle duygularını paylaşıyor. Söyleşilerimin sonunda saatlerce bekliyor, sonunda sırf içindekini söyleyebilmek için... Şimdi elektronik posta var, okurlarımla daha rahat söyleşebiliyorum.

Okurlarımdan bir tanesiyle ilgili unutmadığım anım: 1999 yılında "Savaşçı" adlı kitabım çıktığında, kitabı tanıtmak için bir gezi düzenledik ve bu gezinin bir durağı Antalya idi. Önce Kültür Park'ta söyleşi için 800 kişilik bir salon düşünüldü; ancak sonradan üç bin kişilik bir yerde söyleşi yapılmasına karar verildi. Konuşma bittikten sonra kitap imzalamaya geçtik ve üç buçuk saat kitap imzaladım. O sırada bir bayan da kenarda beni izliyordu. Hoş, güzel bir bayandı. Eğer orada öyle seyretmeye devam ederse daha saatlerce bekleyebileceğini söyledim. O da yanıt olarak: "Yok, hoşuma gidiyor sizi seyretmek" dedi ve saatlerce bekledi. Sonra imzalar bitti ve yanıma geldi.

Cüzdanımdan bir oğlan fotoğrafı çıkardı. Çocuğun gözleri gülüyordu. "Bu çocuğun gözlerinin gülmesinin nedeni sizsiniz." dedi. Ben de öyle mi? dedim. "Evet" dedi. "Ben boşanmak üzereydim ve bir taraftan da doktor olmak için öğrenim görüyordum. Şimdi Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde doçentim, eşim de doçent. Ben sizin "İçimizdeki Çocuk" adlı kitabınızı okudum ve farkına vardım ki, ben eşimi lüzumsuz yere çok üzümüşüm, kendi hatalarımdan onu sorumlu tutuyordum. Düşündüm ve eşimden özür diledim. O çocuk sahibi olmak istiyordu, ben ise "hayır, kariyer" diyordum ve çocuk yapmaya karar verdik. Ben şu anda eşime hayranım, çok iyi bir insan, onun iç dünyasını gördüm ve anne olmaktan çok mutluyum, çok mutlu bir aileyiz. Bu çocuğun yüzündeki gülümsemenin nedeni sizsiniz". Bu müthiş güzel bir şeydi. "Opebilir miyim sizi?" dedi. Tabi dedim. Böyle olaylarda tam tersi de olabiliyor.. Hemen boşandım diyenler de oluyor; ama genellikle kişiler kendileriyle daha dürüst bir ilişki kuruyorlar. Belki boşanma oluyor; ama artık "miş gibi yaşamak"tan kurtuluyorlar.

- Bunun üzerine, hayat "miş gibi" yaşıyor diyebilir miyiz?

"Toplumumuzda "miş gibi" yaşadığının farkında olmayan insanlar çoğunlukta. Peki onlar hayatlarının, anlamı, coşkulu, mutlu olmadığını farkındalar mı? Tabi farkındalar. Peki, nereden anlarız bir insanın hayatının coşkulu, mutlu, anlamlı olmadığını? Bir: gözlerinin içi gülmez. İki: çok sigara içer. Üç: her zaman savunmaya hazırdır, öfkelidir. Dört: sağlığı kötüdür, sürekli sağlık şikayeti vardır.

O nedenle Türkiye'de "miş gibi" yaşayanlar çoğunluktadır; ama bence bir toplumun gerçekten uygar bir toplum olup olmadığını en güzel gösteren, orada yaşayan insanların "miş gibi" yaşamaması. "Özgün yaşam" diyoruz buna, "otantik" de diyebiliriz. Yani bu benim yaşamım. Bir birey olarak düşüncelerimi paylaşıyorum, düşüncelerime uygun yaşayabiliyorum, yaşayabilmek için kendime olan saygımı satmak zorunda değilim. Uygar bir toplumun tanımı budur bence...

- Günümüz gençliğinin değer yargılarını ve davranışlarını nasıl buluyorsunuz?

"Günümüz gençliği derken, tek bir gençlikten bahsedemeyiz. Türkiye'de kendi özünü bulamamış insanlar çoğunlukta olduğu için, herkes bir yerden bir ideolojili yakalamaya çalışmış. Kimi din ideolojisini, kimi sol ideolojili, kimi sağ ideolojili, kimi para ideolojisini yakalayıp "Para! Paradan başka bir şey yoktur." diyor. Herkesin kendisine göre bir düşünce sistemi var ve bu ideolojilerin şu veya bu yönüne kapılmış insanlar var.

Tipik bir gençlik yok yani; ama benim gördüğüm şu: "Benim yaşamımın anlamı ne? Benim yaşamımdaki temel neden ne? Niyet ne?" diye soru soran insanlar görülmeye başlandı. İnsanlar bu soruları sormaya başlayınca diğerleri de sormaya başlayacak ve bu yayılacak. Bunu bence gençler daha kolay, daha çabuk yapıyor. Belirli bir makama, belirli bir mesleğe kendini adanmış insanlar, menfaat ilişkileri içerisinde duvarlaşmış olanlar bileler de bunu söyleyemiyor; ama bir üniversite öğrencisi, lise öğrencisi farkına vardığı zaman söyleyebiliyor. Ona göre yaşamını kurabiliyor. Ben, sizlerle yaptığım söyleşide bunu çok daha açık gördüm.

Yaşamın nedenini keşfetme hadisesi çok önemli. Çok teşekkür ediyorum, güzel bir söyleşi oldu."

- Bize zaman ayırdığınız ve psikoloji alanında aydınlatıcı bilgiler verdiğiniz için, biz teşekkür ederiz.

Kadıköy'deki Tüyap XI. Yılda 11 Yazar

Irmak Kütüphanesi

Irmak Okulları'nın XI. Kitap Şenliği'ni on bir değerli yazarımızla gerçekleştirdik.

Elli yayınevine ait yirmi üç standda binlerce ürünün sergilendiği şenliğimize çocuk, genç ve yetişkinlere yönelik yapıtları bulunan on bir yazar imza ve söyleşilerle katkıda bulundu.

İlk kitap şenliğimizi 1995 yılında iki stand ve üç yazarla gerçekleştirmiştik. Şimdi ise "Kadıköy'de TÜYAP"ı kitap dostlarımızla gerçekleştirdik.

Şenliğimize Doğan Cüceloğlu'nun "Anlamlı Bir Yaşam Üstüne Sohbetler"iyle başlayıp, tiyatro sanatçısı Nilbanu Engindeniz'in uygulamalı drama çalışması "Bir Öykü Canlandırılmı"la devam ederken, Tolga Gümüşay'ın "Yaratıcılık ve Çocuk" söyleşisi ile yaratma cesaretimizi ortaya çıkardık. Her gün kullandığımız kelimelerin bize nasıl dans ettirdiğini Nur İçöz'üyle inceleyip, "Öykü Atölyesi"nde yeni ürünleri paylaştık.

Etkinliğimizin ikinci günü, Nurettin İğci'nin "Medya ve Dil Yanışları" konuşmasıyla başladı, küçüklerle hikaye okuyup, anlatmayla devam ettik. Tuna Kiremitçi "Edebiyat ve Görsellik" ilişkisini irdeleyerek deneyim ve birikimlerini aktardı, Nilgün İlgaz ve Didem Yalçın dostluk kavramıyla gönülümüzü zenginleştirirken, Mine Soysal "Çoğumuzun Hiç Dinlemediği Yüzbünlerce Yıllık bir Masal: İstanbul'u dinlememizi sağladı.

Son güne geldiğimizde Sevim Ak ile kayıp bir kuklayı aradık, "Vanilya Kokan Mektuplar"ın gizini ortaya çıkardık. Mümin Sekman'la "Başarı Nasıl Öğrenilir"i kavrayıp, Ayfer Gürdal Ünal ile, küçüklerimiz "Minik Ayı Vadu"nun maceralarını paylaştı, "Ecem'in Düşleri" ile doğruyu -güzeli gösteren çevremizdeki dost yürekleri bularak şenliğimizi bitirdik.

Biz şimdi minik TÜYAP ile Kadıköy ve çevresine katkıda bulunmaya çalışırken, bugüne kadar bizleri destekleyen yayınevleri ve kitapsever dostlarımıza teşekkür ederiz.

"12. yılda 12. ayda 12 yazar"la XII. Kitap Şenliği'nde görüşmek dileğiyle...

Yazarlar, Fuarımız Hakkında Neler Dedi?

Nilbanu Engindeniz

"İrmak Okulları'nın 11. Yıl Kitap Şenliği'nde çocuklarınızla buluşup oyun oynamak çok eğlenceliydi. Hepsini dünyadaki tüm tren rayları kadar çok seviyorum..."

Doğan Cüceloğlu

"Bugün, İrmak Okulları öğrencilerine "Anlamı, Coşkulu ve Güçlü Bir Yaşam" başlıklı bir konuşma yaptım. Bu konuşmamda " Niyet, Bilgi, Beceri ve Uygulama Sorumluluğu, Eylem " üzerinde durdum. Öğrencilerin dinleme kalitesi beni çok etkiledi. 12 yıl önce "İrmak'ın niyeti" için topladığımız akşam yemeğini hatırladım. Türkiye için önemli bir kurum olmuştunuz. Burada olmaktan mutluluk duydum. Başarı dileğim ve sevgiyle..."

Nur İçözü

"11 yıl... Dile kolay, ilk şenlik dün gibi... Oysa bu süre içinde ne çok öğrenci gelip geçti bu değerli kurumdun. Bu yıllar içinde ben de şenliklerinize katılmak mutluluğunu yaşadım. Her yıl yeni bir gelişme, farklı bir buluşma kucakladı beni. Nice güzel yıllarda birlikte olmak, geleceğe ışıklı bir yol çizilebilir dileğiyle."

Tolga Gümüşay

"Etkileyici bir kitap şenliğinde, İlköğretim Kütüphaneniz gibi sıcak ve kitap dolu bir ortamda genç arkadaşlarla buluşmak çok keyifliydi. Fuar alanının genişliğiyle, katılımcı yayın evi sayısı ve on bir yazarla öğrencilerinizi buluşturma teması ile son yıllarda katıldığım en başarılı ve zengin okul organizasyonlarından biri olduğunu söyleyebilirim. İki de küçük eleştirim olacak izninizle. Birincisi, bir yazar açısından üst üste iki ayrı grupta konuşmak biraz yorucu ve sıkıcı olabiliyor, mümkünse tek bir programda tüm grupları toplamak daha verimli olur. İkincisi, programa katılan öğrencilerin yazarın kitapları ile tanışıklığı olması, buluşmaların zorunlu havasını kaldırıp samimi ve öğretici söyleşilerin gerçekleşmesini sağlayabilir."

Tuna Kiremitçi

"Kış güneşinde içimizi ısıtan konukseverliğinize, gülümseyişinize sevgiyle!"

Nurettin İçci

"İrmak, düzenli olarak geldiğim okullardan... Bu, üçüncü gelişim. Geçen yıllardan tanıdığım arkadaşlarla selamlaşıp birbirimize hal hatır sorduk. Bazılarıyla da yeni tanıştım. Kitap dostlarıyla bir arada olmanın keyfiyle güzel günler geçirdiğim İrmak'a, yazarlığım sürece konuk olmak isterim. Teşekkürlerimle..."

Mine Soysal

"İrmak Okulu'nun deniz kokulu, güzel bahçesinde, bu güzel yapının içinde ışıltı veren sevgili öğrencilerine ve değerli öğretmenleriyle sorumlularına başarılı bir yılda, başarılı bir organizasyon daha gerçekleştirdikleri için tebriklerimi sunuyorum. Sevgilerimle..."

Nilgün İlgaz

"Gerçek kitap dostlarıyla bir arada olmak çok hoş ve gurur verici... Okulunuzun şenliğine katılmaktan mutluyum... Sevgiyle, dostlukla."

Didem Yalçın

"Sıcak ortamınız için teşekkürler... Başarılarınızın devamlı olmasını dilerim..."

Mümin Sekman

"Zeka ve özgürlüğün okuludur İrmak." Bendeki ilk izlemim budur. Öğretmenlerinizin özeni pozitif psikolojik atmosfer yaratırken, binanızın tasarımı da pozitif atmosfer yaratıyor. İnsan inşa etmek için ne güzel bir ortam. Bunu yaratanlara da, sürdürenlere de saygılarımı sunuyorum."

Sevim Ak

"İrmak Okulu'nun 5. sınıf öğrencileriyle yaşadığımız saatin tadını hissöderek ayrılıyorum. Kitapları okumuş olmanın verdiği güven ve sevgiyle yaklaşan çocukların sorularından çok hoşnut kaldım. Yaratıcılığın keşfine önem verildiğini sezdiğim okulunuza teşekkürler ederim."

Yazar Sevim Ak ile Kitapları Üzerine Söyleşi

Elf Eke, İpek Oran ve Sena Yayla, 5/A

- "Vanilya Kokulu Mektuplar" adlı hikâyenizde kendi çocukluğunuzu mu yazıyorsunuz?

"- Tabii, esinlendiğim bölümler var. Ama hiçbir karakter bire bir aynı değil. Kişileri alıp bazı yerlerini değiştiriyorum."

- Ülkemizdeki yeni çocuk edebiyatı ve yazarları hakkında ne düşünüyorsunuz?

"- Daha önceleri de çok fazla kitap yayımlanıyordu. Bunlardan çok iyi örnekler bulmak mümkün ama çok kötüler de var. Ancak son 10-15 yıldır gelişmeler var. Bu gelişmeleri takip ediyor, beğeniyorum."

- Yazarlık mesleğiniz mi?

"- Evet. Aslında biyokimya mühendisliyim. Bu mesleğimi de severek yaptım; ama şu anda yazarım."

- "Vanilya Kokulu Mektuplar" adlı kitabınızda başkahraman Kıymık'ın adını ilginç bulduk. Niye Kıymık?

"- İlginc isimler hoşuma gidiyor. Ben kitap yazarken kalıtsallaşmış isimler yerine daha geniş bir açıdan bakmayı seviyorum."

- Niçin çocuklar için yazıyorsunuz?

"- Çünkü çocuklarla yetişkinlerin bakış açısı çok farklı. Yetişkinler bir odaya girdiği zaman çevredeki somut şeylere bakar. Ancak eğer bir çocuk aynı odaya girerse yere düşmüş bir pula veya tokaya bakar. Ben galiba o pula bakanlardanım."

- Biz sizin kitaplarınızdan Vanilya Kokulu Mektuplar ve Kuşlar Kralı Nikola'yı okuduk. Kitaplarınız biz fark etmeden bitti... Nasıl bu kadar akıcı yazıyorsunuz?

"- Ben az ve öz yazmayı seviyorum... Gereksiz kelimler kullanmıyorum. Yazılarımın akıcı olmasının nedendi bu galiba."

- Hiç geriye dönüp, keşke şu olsaydım dediğiniz oldu mu?

"- Eğer ben tekrar üniversiteye başlasaydım antropolog olmak isterdim."

- Sizin mesleğinizin zorlukları ve kolaylıkları var mı?

"- Her meslekte olduğu gibi var. Kolaylıklarından bazıları belirli bir işte çalışmadığım için belirli saatlerde işe gitmek gibi bir sorunum yok. Ayrıca eskiden yazarlık bu kadar kolay değildi. Çünkü bilgisayar yoktu. Zorlukları da var tabii... Bu meslekte sizi yıldırabilecek çok şey var. Ama sabırlı olup yazmaya devam edersek iyi bir eser çıkarabiliriz."

- Çağımızın çocukları hakkında ne düşünüyorsunuz?

"- Şanslılar. Çünkü internette her aradıklarını buluyorlar. Ancak bir bakıma da onlar için üzülüyorum. Doğadan kopuk yaşıyorlar."

- Yazı yazarken nasıl bir ortam istiyorsunuz?

"- Ben yazı yazarken yalnız olmak isterim. Zaten eşim işe gittiği zaman hafif bir müzik koyuyor ve yazmaya başlıyorum."

- Yazılarınıza bakılırsa çok sabırlı birisiniz. Siz ne dersiniz?

"- Evet, zaten mesleğimiz gereğiyle biraz sabırlı olmamız gerekiyor."

- Size ilham veren bir şey var mı?

"- Her şey bana ilham veriyor. Sokağa çıktığınızda o kadar çok karakter bulabiliyorsunuz ki..."

- Çocuklara bir mesajınız var mı?

"- Ben çocukların bir şeyi eleştirmeden kabul etmelerini istemiyorum. Eleştirsinler kendileri de bir şeyler katsınlar."

- Size 24 saat verilse ve bu zaman diliminde istediğiniz her şeyi yapabilirsiniz dense ne yapardınız?

"- Hiç bilmediğim bir ülkeye ya da hiç gitmediğim bir yere gitmek isterdim. Yeni insanlar yeni yerler tanımak isterdim."

- Siz eskiden bir not defteri tuttuğunuzu söylediniz. Bunu size anne ve ya babanız mı tavsiye etti. Yoksa bu kararı kendiniz mi verdiniz?

"- Babamın bir masası vardı. Üstünde hep bir ajandası olurdu. Her zaman küçük şeyler not ederdi. Galiba ben de ondan özendim."

- Yazarlığı hobi olarak mı yoksa meslek olarak mı yapıyorsunuz?

"- Yazarlığa hobi olarak başladım, sonra mesleğe dönüştü."

- Yazarlıkta en çok hoşunuz giden süreç ne?

"- Yazarlık sürecinde en çok hoşuma giden bölüm yazmak. Yani bilgisayarın ya da masanın başına geçip yazmak."

- Size bir yeteneğinizi geliştirme şansı verilseydi bu yetenek ne olurdu?

"- Müzik yeteneğimin daha gelişmiş olmasını isterdim. Hep şancılara özenirdim."

- Siz yazılarınızı kime göre yazıyorsunuz?

"- Ben yazılarımda kendi sevdiğim şeyleri yazıyorum."

“Baba Beni Okula Gönder”

Irmak Lisesi öğrencileri Interact Kulübü bir toplum projesi gerçekleştirmeye karar verdi. Okul Müdürü Nilgün Akalın'ın öncülüğünde Milliyet Gazetesi'nin “Baba Beni Okula Gönder” kampanyasına katılmaya karar verildi.

Toplumsal sorumluluklar çerçevesinde birçok projeye katılan okulumuzda “Baba Beni Okula Gönder” kampanyasına katkı sağlamak amacıyla 2006 Takvimi satış etkinliğinin düzenlenmesi planlandı. Okul arkadaşlarımızın yaptığı resimleri kullanarak bir takvim tasarladık.

Okul yönetimimizin katkılarıyla, takvimlerin basımı gerçekleştirildi ve öğrencilerimizin de çabalarıyla bu takvimlerin satışı başarıyla sonuçlandırıldı.

Toplam 1500 adet takvim bastırıldı, bunların 1350 adedi satıldı, kalan 150 adedi ise Milli Eğitim Bakanlığı ve çeşitli okullara hediye edildi.

29 Aralık 2005 itibarıyla bu satışlardan sağlanan 10.000 YTL bağış olarak Milliyet Gazetesi yetkililerine temsili bir çekle teslim edildi.

Milliyet Gazetesinde, köşe yazarları Sn. Meral Tamer, Sn. Nail Güreli, Sn. Melih Aşık ve Sn. Nurcan Akad ile görüşüldü. Yaptığımız etkinlik 1 Ocak 2006 tarihli Milliyet Gazetesinde haber olarak yayınlandı.

Projeye katılımlarıyla katkı sağlayan tüm veli, öğrenci, öğretmen ve idarecilerimize gösterdikleri duyarlılıktan dolayı teşekkür ederiz.

Bundan sonraki toplum hizmet etkinliklerinde yeniden buluşmak üzere...

Bir Öğrenci, Bir Görüş

Bal Polat, 7/A

"Çaresizsen, Çare Sensin" M. Kemal Atatürk

Hayat cevabı bilinmeyen bir sorudur. Sadece geçmiş bellidir, gelecek bir belirsizliktir. Ancak belirsizlikler bizi korkutmamalı, umudumuzu hiç kaybetmemeliyiz. Umut bir ışık onu söndürmek de, yaşatmak da bizim elimizde. Umudun bittiği yerde bir çare olsa bile işe yaramaz; çünkü bizi umudumuz yaşatır. Hayat engellerle dolu. Zorluklara karşı verdiğimiz mücadele inancımızın eseridir. Hayatı nasıl yaşayacağımıza aslında biz karar veririz, yaşantımızı yaptıklarımızın sonucudur. Çaresiz kaldığımızda aslında çare biziz. Hayat bizi bazı durumlarda çelişkiye bıraksa da doğru yol her zaman içimizde gizlidir.

Baran Heybelli, 8/A

Mein Bester Freund

Mein bester Freund heisst Onat. Ich kenne ihn seit drei Jahren. Er ist 14 Jahre alt. Er ist groß. Aber ich bin grösser als er. Aber Onat ist älter als ich. Er hat am 4. Oktober Geburtstag. Er hat eine Schwester. Sie heisst Bal. Sie ist 12 Jahre alt.

Onat mag Computer spielen. Er ist ehrlich, zuverlässig, stark und hilfsbereit. Er mag die Hausaufgaben nicht. Er sagt, dass das so langweilig ist. Onat is so freundlich und lustig.

Ich wünsche ihm viel Glück beim OKS!!!
Ich wünsche dass er es kann.

Elif Şen, 8/A

Go-Karting

I am going to write about "Go-Karting", which I have been doing for a long time. It is a really good track sport for your age. You don't even have to own one to do it except for the races. The basic rules are; you must be over 16 to participate in senior races, and you must be over 8 to participate in junior races. You don't have to wear any special clothes but you must wear a helmet for your safety.

Go-Karting is not a dangerous sport but if you don't know how to do it you'd better not go so fast because you might have an accident. Even I sometimes lose control when I turn the bends; but still you don't get hurt that much. If you want to be a Formula-1 driver, you have to start with go-karting cause it is not as easy as it looks. You have to go through some stages to do F1. First of all you have to be a world champion in go-karting then a world champion in GP2 and finally you can be an F1 driver. For example; Michael Schumacher went through all these stages to be successful in F1.

In conclusion, if you are interested in these kind of sports, you should really try go-karting as it is fun.

Seren Saltoğlu, 8/A

Meine Beste Freundin

Meine beste Freundin heißt Dicle. Sie ist 14 Jahre alt. Sie geht in die 9. Klasse. Ich mag Dicle sehr. Sie ist nett.

Ihre Augen sind grün. Ihre Haare sind braun. Sie ist dick. Sie ist lieb, ehrlich, offen, zuverlässig und verständnisvoll. Sie ist sehr sportlich. Sie mag Volleyball und schwimmen.

Sie ist sehr klug. Sie mag Deutsch, Englisch, Mathe und Sport. Aber Religion mag sie nicht. Wir spielen zusammen Computer. Wir gehen ins Kino.

Sie ist sehr gut und ich mag sie. Wir haben zusammen Spaß.

Berk Halimoğlu, LHZ/A

Mutluluk Üstüne

Hayat her zaman bir oyun gibi gelir insanlara; fakat bu oyun insanların yerli yerinde durmasına hiçbir zaman izin vermez. Oyunun kuralları sürekli değişir.

İnsan mutsuz olduğu zaman hiçbir şey yapmak istemez. Kendini sonu olmayan bir boşlukta yönünü kaybetmiş gibi hisseder. Gideceği yer yoktur. Geleceği de... Ama tam bu karamsarlığın ortasında, yarınların çiçek açtığı yerde bir umut vardır. İnsanın en büyük yenilgisi maddi kayıpları değildir. En büyük yenilgi, umudu yitirmektir. Nasıl ki insanlar yiyeceklerle beslenirse, hayaller, yarınlar da umutla beslenir, büyür. Her şeyin bittiği anda, hayat, oyununu oynar ve kartlar değişir. Bu durum her zaman "kader" diye tanımlanamaz. İnsan kaderini kendi oluşturur ve şansını yaratır. Boş umutlar yarını bizden bir parça daha uzaklaştırır; fakat çalışmak, azim, bilgelik, asla ulaşamayacağımızı sandığımız yarınları getirir, avcumuzun içine bırakır. Hayat insana her zaman gülen yüzünü göstermez. Bir gün bakarsınız güneş gibi ısıtıyor, başka bir gün kar yağıyor.

Hayatta yenilgiler anlık olduğu gibi zaferler de anlıktır. Bir insan çok iyi yaşam şartlarına sahip olabilir. Parası, işi, mutlu bir ailesi vardır; ancak bunlar da geçici olabilir. Mutluluğun arkasında her zaman bizim bir anlık umutsuzluğumuzu yakalayıp onunla beslenmek isteyen bir kuşku vardır.

Hayatta önemli olan çalışmak ve yaşamı daha kolay ve yarınlar için güvenli hale getirmektir. Eğer yaşam oyununu kurallarına göre oynamazsak sıkıntılar ve kaygılar bize o soğuk yüzünü gösterir ve bir anda onların yanına düşeriz.

Yaşam bir oyuna benzer; üstelik kuralları daha farklı ve acımasızdır. Kaybedenin unutulduğu ve hiç hatırlanmadığı bir dünyada bize düşen kendimizi unutturmamak, "Ben buradayım." diyebilmektir. Ancak o zaman hiçbir şeyin sürekli olmadığını anlar ve oyunun kurallarını biz koyabiliriz.

Duru Akalın, 10/FEN

Felsefe Denince...

Ünlü düşünür Seneca şöyle demiş: "Gideceği limanı bilmeyene hiçbir rüzgâr yardım etmez."

Bir denizci gideceği noktayı harita üzerinde belirlemezse, hangi rüzgârı kullanacağını bilemez.

Güneydeki bir noktaya gitmesi için kuzey rüzgârlarını kullanması gerekebilir, ama bu noktanın güneyde olduğunu bilmiyorsa, kendini rüzgârlara bırakır ve rüzgâr onu oradan oraya sürükler. Hayatın bir akışı vardır. Denizler, nehirler gibi...

Eğer biz, hayatımızda bir nokta belirlemezsek, hayatın akışıyla iyi ya da kötü bir noktaya ulaşırız ama bu nokta hiç istemediğimiz bir yer olabilir. Hayat rüzgârlarının bizi savurmaması için bu rüzgârları kullanmayı öğrenmeli ve sonra bu öğreti yardımıyla "kendini" noktamıza varmalıyız. Alışlagelmişten sıyrılıp, yaşamı üçüncü bir gözle sorgulayabilmeliyiz. Hatta yeni bir "ben" oluşturmalıyız.

İşte bu, tam anlamıyla felsefi bir süreçtir. Peki, felsefe nedir? Tek bir tanım söyleyerek felsefeyi sınırlar içine sokmamamız gerekir ancak şunu söyleyebiliriz: Felsefe düşündürmektir. Düşünmekse yaşamaktır; düşünmek yaşamı sorgulamak, özgürlüğü yakalamak, yaşamı anlamlı ve değerli kılmaktır.

Bülent Bedrişil, 10/TM

Mai ve Siyah

Halit Ziya Uşaklıgil'in yazdığı "Mai ve Siyah" adlı eser şimdiye kadar okuduğum en güzel Türk romanlarından biridir. Türk filmlerinde rastladığımız fakir genç, karamsarlık içinde çabalamaktadır. Bizim toplumumuzun beğenisine hitap eden mutlu sonlanan hikayelere nazaran hüsranlı bitmesi biraz sıkıcı olsa da konular ilgi çekici anlatılıyor. Aşırı duygusallıkla karamsarlık iç içe. Hayaller aleminde yaşama gerçeklerle yaşamamanın hata olduğu vurgulanıyor.

Beni en çok rahatsız eden ise dilidir. Yabancı sözcükler bol. Cümleler oldukça uzun. Süslü ifadeler çoğunlukta. Sözcük oyunları ve benzetmeler bir hayli yer tutmakta. Yer yer bir sayfaya yakın cümleler rastlanıyor.

Ayrıca roman olmasına rağmen az insan, az mekân ve az zaman içeriyor. Bu özellikler biraz öyküyü andırıyor.

Ahmet Cemil'in umutları vardır. Seviyordur. Eserini bitirip, meşhur olacaktır ve sevdiğiyle evlenecektir. O ümitli, kararlı Ahmet Cemil'in beklentileri gerçekleşmez. Sevdiği kadın başkasıyla evlenir. Ahmet Cemil kendi hayatını mavi bir geceyle siyah bir geceyle arasında geçen talihsizlik olarak adlandırır. Mavi bir gecede bir elmas yağmuru altında başlayıp bir gecede siyah bir inci yağmuru altında biten bir hayat olarak nitelendirir.

"Elmas yağmuru" benzetmesiyle her şeyin güzel ve mutluluk verici olduğu anlatılırken, "siyah inci yağmuru" benzetmesiyle her şeyin üzücü olduğu başarıyla dile getiriliyor. Ümitlerini kaybeden bir gencin duyguları ancak bu kadar mükemmel anlatılabilir. Ahmet Cemil hiç mücadele etmemiştir. Silik bir tiptir. Sevdiği kıza zamanında açılmamıştır. Ömrünü verdiği şiirleri yakmıştır. İstanbul'dan yeni hayattan kaçır. Hatalıdır.

Genel olarak eser başarılı ve akıcı. Halit Ziya Uşaklıgil'e yakıştırılan "Romanın babası" sıfatını kendisinin hak ettiğine inanıyorum.

Çocuk Bakış Açısıyla Dünyayı Eleştirmek

Bengi Toraman
Felsefe Öğretmeni

Altı yaşındaki bir çocuğun deneyimlerinden hareketle ne tür arayışlar içine girebileceğini düşünüyor. Öyle bir deneyim ki, kişiyi adeta "dönüştüren" bir etkilenme...

K (Olayın kahramanı) belki başka çocukların üzerinde durmayacağı bir konuda problem görebilmektedir. Bu görme, onun eleştirel düşünmeye ne kadar yatkın olduğunun belirtisidir. Yetişkinler gündelik hayatın öyle bir esiridir ki, kendini ve dünyayı sorgulamak kavramı onların hayatlarının çok gerisinde kalır. Dünya onlara sıradan, alışıldık bir koşuşturma alanı gibi görünür. Bir çocuk içinse, dünya ve dünyadaki her şey yenidir, ilginçtir, sırlarla dolu kısaca gizemlidir.

Filozoflarsa diğer yetişkinlerden farklıdır. Bir filozof dünyaya alışamaz, dünya hala ona gizem dolu gelir. Çocuklarla filozoflar arasındaki en büyük ortak yan işte bu hayret etme yetisidir.

Yetişkinler soruları açıklamaya çalışırken gerçeğe sıkı sıkıya bağlıdır; ancak çocuklar açıklamadan çok, anlamak isterler. Bu yüzden filozofların çocuk ruhlı birer yetişkin olduğunu söylemek çok da yanlış olmaz.

Artık yetişkin bir pilot olmuş olan K, kaza sonucu kendini ıssız bir çölde bulur, burada Küçük Prens ile karşılaşması esrarengiz bir olaydır. Aralarındaki bir bakış ve anlayış ortaklığı onları dost yapar.

Yüreği sevgi dolu, hiçbir şeye önyargıyla bakmayan Küçük Prens'in gezegeninden ayrılma sebebi, sadece bilmek ve öğrenmek merakıdır. Küçük Prens'in öyküsü esrarengiz bir öyküdür. Küçük Prens'in geldiği ve gördüğü gezegenler, dünyadaki serüveni, gezegenine nasıl döneceği, çiçeği, soruları, kişiliği tamamen gizem doludur.

K, Küçük Prens'in sevecenliğinin ve çocuksu davranışlarının etkisi ile çocukluğunu anımsar ve onunla kendi çocukluk düşünceleri arasındaki benzerliklerin farkına varır.

Yetişkinlerin, çocukken sahip oldukları, ama sonradan yitirdikleri güzel şeylerin olabileceğini, bazen içimizdeki çocuksu gizemin ortaya çıkmasına izin vermemiz gerektiğini düşünür. K, Küçük Prens'i kaybetmek istemediğinden, bu maceranın düş olmasını ister; ama Küçük Prens'in yanıtı etkileyicidir: Görülmesi gerekeni gözler asla görmez.

Düşünmek, insan olmanın ilk adımı; bir bilgiye ulaşmadaki ilk basamak. Ancak düşünme yetisinin işlenmesi, geliştirilmesi gerekir. Bir bilgiye sahip olmaktan çok, o bilgiye ulaşmada eleştireci, araştırmacı bir zihne sahip olmak çok daha fazla önemlidir.

Sistemli, yöntemli ve öznel bir araştırma alanı olan felsefe, eleştirel düşünce yolculuğuna çıkma ve bu yolculukta hep yolda olma; kişinin kendinin farkında olmasıdır.

İşte arayış içinde olan genç öğrencilere, kendilerinin farkına varmalarını, kendilerini tanıyıp geliştirebilmelerine yol açacak, onların gizemli hayal dünyalarına ulaşmamıza izin verecek önemli bir çalışmadır!

Kitabın yazarı, Antoine de Saint-Exupéry'nin Küçük Prens adlı öyküsünü aracı olarak koyup sanatsal bir yaklaşımla, düşünmeye çağırıda bulunmuş, özellikle yaşanan problemlerden, günlük deneyimlerden yola çıkılarak felsefi bakış açısının uyandırılmasının önemini altını çizmiştir.

Kitaptan da anlaşılacağı gibi, Küçük Prens, çocuk öykülerinin alışılmış kalıplarının dışında, aslında her yaşta okurun ayrı tatlar alarak okuyacağı, geniş bir kavramsal tabanı olan, zengin felsefi açılımlara olanak tanıyan ve en önemlisi yaşadığımız dünyayı çocuk bakış açısıyla eleştiren gizemli bir öyküdür.

Kitabın hazırlanmasının genel amacı yetişme çağındaki öğrencilerin okuma, anlama, problem görme, soru sorma, kavramlarla düşünerek tartışma gibi etkinliklerle, düşünme ve dil becerilerini geliştirerek onların bağımsız düşünen bireyler olarak yetişmelerinin sağlanmasıdır.

Dünyayı hazır, verildiği gibi sorgulamadan kabul edenlerden olmama yolunda yararlı bir çalışma olmuştur. Asıl sorunun dünyada değil, dünyayı görme biçiminde olduğunu anlatan başarılı, etkileyici bir kitap.

Ünlü Astronom David Levy'le Buluştuk

Nazım Hamdioğlu
Matematik-Fen Bölüm Başkanı

Dr. Janet Akyüz Mattei anısına İstanbul Kültür Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Fizik Bölümü tarafından düzenlenen Amatör Astronomi Sempozyumu, 25-26 Haziran 2005 tarihlerinde gerçekleştirildi.

2 Ocak 1943'de Bodrum'da doğan Janet Akyüz, İzmir Amerikan Lisesi ve Ege Üniversitesi'nden sonra öğrenimine Amerika'da devam etti. 30 yıl süre ile American Association of Variable Star Observers'in (AAVSO) başkanı olarak çalıştı.

22 Mart 2004 tarihinde öldüğünde aşağıdaki deyişi ile tanınan bir astronomdu: "Flowers are stars of the Earth - Stars are flowers of the Universe."

Sempozyumun şeref konuğu, Shoemaker-Levy Kuyruklu Yıldızı'nı keşfeden ünlü Amerikalı astronom Dr. David Levy aramızdaydı. Janet Akyüz'le birlikte çalışmalar yapan ve aynı zamanda arkadaşı olan David Levy'nin sunumları çok ilgi gördü.

Jamac Observatory (ABD), Romanya Bilimler Akademisi, New Island Education, AAVSO, TÜBİTAK Ulusal Gözlemevi, Kültür Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi, Erciyes Üniversitesi, ODTÜ, Ege Üniversitesi, Fatih Üniversitesi, Uludağ Üniversitesi, Deniz Lisesi, Özel Kültür Lisesi, Özel Yüzyıl Işıl Lisesi, Özel Eyüboğlu Lisesi, Özel Irmak Lisesi; öğretim üyeleri, temsilcileri ve öğrencilerinden oluşan yaklaşık 300 kişi sempozyuma katıldı. İki günde toplam 90 sözlü ve poster sunum yapıldı.

İkinci günün akşamı Boğaz'da tekne turu yapıldı. David Levi'nin, Sky & Telescope dergisinde yazdığı gibi, hatırlanacak bir organizasyondur.

Çok yüksek bir akademik katılımın gerçekleştiği bu sempozyumda, lise düzeyinde sadece 5 okul vardı. Uluslararası bir sempozyumda, yaptıkları proje sunumu ile ilgi toplayan ve okulumuzu en iyi şekilde temsil eden Astronomi Kulübü öğrencilerimiz, Duru Akalın, Dilara İtler, Hüma Üster ve Nilüfer Emir'e teşekkür ederim.

Üniversite Ziyaretlerimiz

Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Servisi

"Kendi kendisiyle başı içinde yaşamak istiyorsa; müzisyen, müzik; ressam, resim yapmalı ve şair, şiir yazmalıdır." Abraham Maslow

Meslek Seçimi Sürecinde Üniversite Gezileri

Meslek seçimi, yaşamımız boyunca aldığımız önemli kararlardan biri. Çağdaş toplumlarda artık bu süreç tıpkı yürümek, okuma-yazma öğrenmek gibi gelişim aşamalarından biri olarak kabul ediliyor. Ülkemizde ise bu kadar önemli olmasına rağmen meslek seçimi hala büyük ölçüde rastlantılara bağlı. Okul Rehberlik Hizmetlerinden biri de bu süreçte öğrencilere yol göstermek.

Biliyoruz ki öğrencilerimizin yapacakları seçimler, gelecekteki başarılarını, sosyal ve aile yaşantılarını, ekonomik koşullarını ve yaşamdan alacakları tadı belirleyecek. Bu karar sürecinde onları doğru yönlendirmek için meslek tanıtımları ve üniversite gezileri gerçekleştiriyoruz.

Bu yılın ilk döneminde son sınıf öğrencilerimizle İTÜ, Yıldız Teknik, Koç ve Boğaziçi Üniversitelerini ziyaret ettik. Öğrencilerimiz hem bu kurumların sunduğu olanaklar, fakülte ve bölümler ile ilgili bilgi edindi, hem de üniversite yaşamını yerinde gözlemlene olanağı buldu.

Lise son sınıf öğrencilerimizin ÖSS'ye hazırlandıkları bu zorlu süreçte, üniversite gezileri ile motivasyonlarının da arttığını gözlemlemekteyiz. İkinci yarıyıldaki da meslek tanıtımlarını ve gezilerimizi sürdüreceğiz. Nisan ayında, geçtiğimiz yıl olduğu gibi İstanbul dışındaki üniversiteleri de ziyaret etmeyi planlıyoruz.

Üniversiteyi Öğrenmek..

Bu yıl, önce İstanbul Teknik ve Yıldız Teknik Üniversitelerine, ikinci olarak da Koç ve Boğaziçi Üniversitelerine yaptığımız geziler, lise son sınıf öğrencileri olan bizler için çok yararlı birer gözlem oldu. Üniversite yaşamı hakkında bildiklerimizi, gördüklerimizle pekiştirdik. Üniversitelerin bölümleri, fakülteleri ve sunduğu olanaklarla ilgili bilgi edindik. Eğitimin yanı sıra üniversite yaşamında yer alan, sosyal ve sanatsal etkinlikleri görmüş olduk. Kendimizi birer üniversiteli gibi hissettik.

Üniversite seçimi her insanın hayatında alması gereken önemli bir karar, bu önemli karar geleceğimizi büyük ölçüde etkileyecek. Bu nedenle seçimlerimizi gözlemlerimiz ve becerilerimiz doğrultusunda yapmalıyız. Bu geziler de üniversitelerle ilgili gözlemlerimizi ve bilgimizi artırıyor.

Gezilerle bize rehberlik eden, bu gezileri bizler için organize eden herkese teşekkürler.

Ceren Ak, 11/TM

8. Rehberlik Sempozyumu

Bu yıl Özel İrmak Okulları tarafından sekizinci düzenlenecek olan Rehberlik Sempozyumu 25 Mart 2006 Cumartesi günü gerçekleşecek. Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık mesleğine gönül veren üniversitelerimizden akademisyenler, özel ve resmi okullarda görev yapan rehber öğretmenler, danışma merkezlerinde çalışan uzmanlar altmış paralel sunumla bilgi, deneyim ve uygulamalarını katılımcılar ve birbirleriyle paylaşacaklar. Sempozyum Prof. Dr. Üstün Dökmen'in konferansıyla başlayıp, diğer sunumlarla gün boyu devam edecek.

Tarihe Yolculuk

Topkapı Sarayı

8 Aralık 2005 tarihinde Lise 2 öğrencileriyle Topkapı Sarayı'na yaptığımız gezide daha önce tarih derslerimizden edindiğimiz pek çok bilginin pekiştirilmesinin yanı sıra bir o kadar da eğlendik. Geziye bizlerle birlikte Tarih Öğretmenimiz Nimet Renkliyıldız ve Matematik Öğretmenimiz İbrahim Bilir de katıldı.

Eski dönemlere ait araçları ve eşyaları incelerken, öğretmenlerimizin de bize rehberlik etmesiyle o dönemler hakkında pek çok bilgi edinmiş olduk. Derslerde öğrendiğimiz ve sadece kitaplardan görebildiğimiz çoğu mekan ve eşyaları orada gördükten sonra, onları edindiğimiz bilgilerle birleştirdik ve hafızamızda daha güçlü ve canlı olarak kalmasını sağladık. Ayrıca Topkapı Sarayı'na düzenlenen bu gezide bize sağlanmış olan görsel eğitimin faydalarını da daha sonraki derslerimizde de görmüş olduk.

Gezi boyunca tüm öğrenciler tarafından eski dönemlerden kalan eşyalara, araçların kullanım şekli ve kullanım nedenlerine yoğun bir ilgi oluştu. Oluşan bu ilginin bize en büyük katkısı tarihe olan ilginin biraz daha artması oldu.

Topkapı Sarayı'nı gezdikten sonra, öğretmenlerimizin de önceden yaptırdığı rezervasyonla, yemek için Sultanahmet'e gittik. Yemekten sonra Sultanahmet'te, gene eski dönemleri andıran hediyelik eşyaların satıldığı bir çarşıya girdik. Çarşıda hep birlikte gezdikten sonra orada bir kafeteryaya gidip çay içtik ve daha sonra "Sanatçılar Çarşısı"ndaki sergiyi gezdik.

Gezide çok iyi vakit geçirdik ve gerçekten çok eğlendik. Eğlendiğimiz her anı da mümkün olduğunca ölümsüzleştirmeye çalıştık. Bunlardan biri de hepimizin içinde bulunduğu sarayda çekilmiş olan resmimiz..

Topkapı Sarayı'na yaptığımız geziyi hepimiz çok beğendik ve olumsuz yönde değerlendirilebilecek hiçbir eleştiri çıkmadı. Bu geziyi bizim için düzenleyen öğretmenlerimize ve okul idaresine Lise 2. sınıflar olarak teşekkür ediyoruz..

Ece Gümüşoğlu, 10/F

Arkeoloji Müzesi

8 Kasım 2005 günü okulumuz 9. sınıflarından 38 öğrencinin katılımıyla, Sultanahmet Meydanı ve Arkeoloji Müzesi gezisini gerçekleştirdik.

Amacımız, Lise-1 tarih müfredatında işlemekte oldukları İlkçağ Tarihi konularının önemli bir bölümüne sahne olan yurdumuzda arkeolojik kazılarda çıkarılan materyalleri görmeleri ve derslerimizde öğrendikleri konuları görsel materyallerle desteklemektir.

Gezi planı çerçevesinde; Arkeoloji Müzesi, Sultanahmet Meydanı, Dikilitaşlar, Hipodrom, Soğukçeşme Sokağı, Sultanahmet Camii ve çevresini gezdik.

Öğrencilerimiz bu gezide istenen amaca uygun sonuçlar elde ettiler ve gezinin kendilerine olumlu katkılar sağladığını söylediler.

Gezi sonrası yaptığımız ortak değerlendirmede öğrencilerimiz, gezide sınıfta anlatılanları görmenin kendilerini heyecanlandığını, beklentilerinden çok daha fazla bilgi sahibi olduklarını ifade ettiler.

MUN Kulübümüz ve THIMUN Konferansı

Ali Soruşbay, 9/B

Sene başında kulüp tercih formları dağıtıldıktan hemen sonra Nizamettin Öğretmen sınıfa girip MUN kulübü ile ilgili açıklama yaptığında bu kulübe katılmanın çok eğlenceli olacağını düşündüm. Çünkü konferanslara katılacak, ülkeleri temsil edecek ve çok ciddi ama bir o kadar da eğlenceli bir ortamda bulunacaktık. Şimdi çok iyi anlıyorum ki doğru kararı vererek eğlenceli bir yolculuğa çıkmışım.

Sizlere bu kulübün işleme şeklini, amacını ve nasıl hem ciddi hem de bir o kadar eğlenceli olduğunu anlatmak istiyorum. İlk kulüp dersinde öğretmenlerimiz ile biz de bu konuları tartıştık. MUN, insanların siyasi olarak kalabalık ve hataya yer vermeyen bir ortamda kendilerini ifade etmelerini sağlayan, gerçekten kayda değer bir kulüp. Aynı zamanda size birbirinden enteresan kişileri, ortamları tanıma ve taktiklerini öğrenme olanağı da sunuyor...

Tabii ki bu konferansa elimizi kolumuzu sallayarak gidemiyoruz. Bunun için biz de uzun süren araştırmalar yaptık. Ama bundan önce orada nasıl konuşmamız gerektiğini, kullanılacak soru tiplerinin neler olduğunu, bizlerden neler beklendiğini ve orada mahcup olmamak için neler yapmamız gerektiğini öğrendik. Ülkemizi öğrendikten sonra komitelerimizi belirledik ve hepimiz komitemizde bulunan konuları ve ülke hakkında olabildiğince çok şeyi öğrenmeye çalıştık. Tabii bu sırada orada neler yapmamız gerektiğini öğrenme çalışmalarımız devam ediyordu.

Konferanstan önceki haftalar bizim en çok çalıştığımız zamanlardı. Bu zamanlarda son araştırmalarımızı yapıp önerge taslaklarımızı yazmaya başladık. Yazmamız gereken bu taslakları konferansa gidince diğer delegelerinkilerle birleştirip ortaya güzel ve nitelikli bir önerge sunmak için kullanacaktık. Bu önerge konu hakkında bilgi verip, bu konunun kapsadığı sorunun çözülmesi için başka ülkelerin de kolayca destekleyeceği çözüm önerileri içermeliydi. Biz de öğretmenlerimizin yardımıyla bu taslakları yazmaya başladık.

Sabah kütüphaneye gidip, çalışmalarımıza öğretmenlerimiz gözetiminde devam ettik. Öğretmenlerimiz bizim yazdığımız taslakların yapısını kontrol etti. Çözüm önerileri geliştirdik, son kontrollerimizi yaptık ve Üsküdar Amerikan Akademisi'nde gerçekleştirilen konferansa gitmek için okul müdürümüz Sayın Nilgün Akalin ve Sayın Ülkü Arıoğlu ile görüştüğümüzden sonra servise Üsküdar Amerikan Akademisi'ne gitmek için yola çıktık.

Ve konferans anı geldi. Saat beşte konferans salonuna giderek İsveç temsilcileri için ayrılan yerimize oturduk. Açılış konuşması için okul müdürü ve ardından THIMUN müdürü kürsüye çıktı, daha sonra yetkili öğrencilerin konuşmaları başladı. Ardından

ülkelerin büyükelçileri konuşmalarını yapmak üzere çağrıldı. Okulumuz adına konuşmayı Yiğit Başat Şimşek yaptı. İlk gün bitmişti ve bizler büyükelçilerin konuşmaları sırasında yapılan formaliteye uyan ama insanı zor durumda da bırakabilen söz savaşından çok zevk aldık. İnsanların bu sözleri ararken kullandıkları teknik ve özenle seçtikleri kelimeler bizleri hayran bıraktı.

İkinci güne yeni katılımcılar konferansı başladık. Bu konferanstan sonra komitelerimize gittik ve gayriresmi sohbete başladık. Gün boyunca önergelerimizi başkalarınınkiyle karşılaştırdık ve sonunda gruplarımızı oluşturarak asıl önerge üzerinde çalışmaya başladık. Öncelikle her önergeden işimize yarayabilecek maddeleri ayırdık ve bunları bilgisayara geçirdik, çözüm önerilerini ayırarak ve detaylandırarak önergemizi ortaya çıkardık. Burada önergenin formatına uygun yazılması sonra bilgisayar merkezinden bir taslak numarası alınması ve onay kurulundan geçip "A" notunu alması gerekiyor. Ondan sonra komitede tartışılıp genel kurula gidecek önerge olarak oy çoğunluğuyla seçilmeli. Bizim önerge de bu işlemleri başarıyla tamamlayarak komitede tartışılma hakkını kazandı.

Günün sonunda konferansta işin nasıl yürütüldüğü hakkında az çok bilgi sahibi olmuştu ve bir sonraki gün için hazırдық.

Ertesi gün komite meclisinde tüm önergeleri tartıştık ve 6 önergeden 3'ü geçti ve bizim önergemiz de geçenler arasındaydı. Çünkü 44 ülkenin 23'ü bizi destekliyordu. Ama gün içinde gelişen olaylarda Türkiye'nin İsrail elçisinin Türkiye'yi değil de kendi ülkesi İsrail'i temsil ediyormuş gibi davranması ve Türkiye lehinde kararlar vermesi bizi çok rahatsız etti. Önergemiz komiteden geçse de genel kurulda tartışılmak üzere seçilmedi.

Pazar günü Genel Kurulda ECOSOC komitesi üyeleri hariç, komitelerden geçen önergeleri tartıştık ve hepsi genel kuruldan geçti. Konferansın kapanış töreninden sonra evlerimize dönerken hem mutlu hem de üzgündük.

Şimdi ise geriye baktığımda bu konferansın bana çok şey kattığını düşünüyorum. İyi ki gitmişim ve bu tecrübeye ortak olmuşum diyorum. Bu deneyimi yaşamamıza katkıda bulunan kulüp öğretmenlerimiz Sayın Susan Akyürek'e ve Sayın Nizamettin Turan'a ve konferansa katılan arkadaşlarım Başat, Hazal, Yunus, Duygu ve Nilüfer'e teşekkür etmek istiyorum. Bu konferansa katılmak isteyen tüm öğrencilere içlerindeki o sesi dinlemelerini ve katılmalarını, katılmaktan çekinmemelerini diliyorum. Aramızdan ayrılarak başka kulüplere giden yüzlere hüznüme güle güle derken, yeni katılanlara da hoşgeldiniz diyorum.

“Her Şeyi Bırak ve Oku”

Fevziye Koç
3/B Sınıf Öğretmeni

Öğretmen okulunda okuduğum 70’li yıllarda her gün okula gitmek üzere Kadıköy’den Eminönü vapuruna binerdim. O zamanlarda üstü başı düzgün, bakımlı krem rengi pardösüler giymiş kadınlar ve erkekler vapura biner, oturacak yer bulduklarında mutlaka gazetelerini açar, okurlardı. Hatta ayakta kalanların bile sırtlarını bir yere dayayarak okuduklarını çok gözlemledim. Şimdi her gün karşıya geçmiyorum; ama geçtiğim zamanlarda o insanları göremiyorum. Yüzler asık, solgun, ifadesiz ve abarttığını sanmıyorum, hemen hemen hiç kimse okumuyor.

Sürekli artan bir nüfusa sahip olmamıza karşın araştırmalar öyle gösteriyor ki gazete, kitap ve dergi okuyanların sayısı hızla azalıyor. Bunun nedenini kime sorarsanız sorun, gösterdikleri ilk gerekçe şu olacaktır: “Televizyon”. Batılı ülkelerde de televizyon var. Üstelik onlarda nüfus artmıyor yerinde sayıyor. Buna karşın okur sayısı artıyor.

Televizyonun ve son yıllarda gittikçe gelişen iletişim araçlarının hayatımızın vazgeçilmez bir parçası haline gelmesi çok doğal ve yaşadığımız çağın kaçınılmaz bir sonucu. Ayrıca konuşmasını, izlemesini, dinlemesini seven bir toplum olduğumuz da doğru ama bunlardan hiç birisi daha çok okumamıza engel değil ki.

Hasan Ali Yücel’in milli eğitim bakanlığı yaptığı dönemde öğretmen ve öğrencilerin okumayı sevmeleri ve sevdirmeleri için çok önemli adımlar atıldı. Dünya klasikleri Türkçe’ye çevrildi, öğretmen ve öğrencilere indirimli, taksitli kitap satışları yapıldı, dersler arasına okuma saatleri kondu. O kadarla da yetinmeyip her öğrencinin ayda en az bir kitap okuması zoraki olarak değil, zevkli hale getirildi. Orta yaşın üzerindeki tüm okurlar kendi öğrencilik dönemlerinde okuma derslerinin, okuma saatlerinin bulunduğunu ve okumaya o yıllarda alıştıklarını dile getiriyorlar.

Bugüne gelindiğinde ise yapılan anketler öğretmenlerin üçte ikisinin iyi bir okur olmadığını söylüyor. Aynı anketler velilerin durumunun da daha iyi olmadığını ortaya koyuyor. Bu durumda öğrencilerin örnek alabilecekleri, aktif okur birini bulmaları pek o kadar kolay değil. Bir de buna okumayı değil okumamayı marifet olarak sergileyen televoleci görüşü ve promosyon çılgınlığı ile okurun karşısında “okuyun” diye değil “alın, alın” diye kendini paralayarak pazarlamacı kimliği ile çıkan gazetelerin de gayretlerini katarsak mevcut duruma şaşmamak gerekir.

Sonuç evlerde züccaciye malzemelerinin artışına karşılık, okur sayısının gittikçe azalması oldu elbette. Yalnız bunlar mı? Yıllardır sürdürülen nota endeksli ezberci eğitim sistemi, teste dayalı sınavlar, öğrencileri değil okumaktan zevk almak, okuldan bile soğuttu.

“-Zamanım yok, ne zaman okuyayım, iş gücü...” Ya da “...Hayat pahalılığı... kitaplar pahalı... insanda yaşama zevki bile kalmıyor, moral bozukluğu, çöküntü...” gibi gerekçeleri ve “-Devamlı değil ama sık sık okuyorum...” gibi kendimizi kandırmaktan öteye geçmeyen gerekçeleri bir yana bırakarak, konuya kafa yoran hemen herkesin ortak tespiti, okumayı yazmayı öteden beri sevmediğimiz ve toplumun bu noktaya sanki bilinçli olarak itiliyor olması.

Her defasında neden olmasın diyorum. İstense Türkiye birkaç yıl içinde okuyan, hem de çok okuyan bir toplum olabilir. İşte, her yıl aralık ayında kitap fuarı düzenleyen, yazarlar davet edip söyleşiler düzenleyen, her öğretim yılında öğrencilere ayda bir kitap okuma ortak programını uygulayan Irmak Okulları’ndan ümit verici bir adım daha. Bu yıl uygulamaya koyduğu “Her Şeyi Bırak ve Oku” saati. Bu uygulama gereğince yemekten sonraki 5. dersten on beş dakika önce (Saat 12.35 de) derse giriliyor ve öğretmenler, öğrenciler, yöneticiler ve tüm çalışanları 15 dakikalık süre içinde okuyorlar. Öğrenciler sınıfta tutulan çizelgelere okudukları kitabın başlangıç ve bitiş tarihinin kaydını tutmaya ve birbirlerine daha şimdiden “-Ben ikinci kitabımı bitirmek üzereyim.” diğeri daha gururlu “-Ben üçüncü kitabımı bitirdim bile.” demeye başladılar. Öğrenciler arasındaki kitap önerileri ve kitap alışverişleri ise görülmeye değer..

Umut verici değil mi? En büyük arzum bu heyecanın bütün yurda dalga dalga yayılması.

Doğanın Sabrı Ne Kadar?

Suhan Hatipoğlu
Fen Bilgisi Öğretmeni

Kaç Bahar Geçti?

"Yeşil" "Yaş" sözcüğünden gelir. "Yaş" taze olanı, baharı, doğayı anlatır. Eski Türkler, "Kaç yaşındasın?" sorusunu yönelttikleri zaman, kişinin kaç bahar geçirdiğini öğrenmek isterlerdi...

Bahar ise; doğa ve insan için, yenilenme, tazelenme, yeni umutların fişkırması, filizlenmesi anlamına gelir...

Şimdi ise, doğanın ne kadar farkındayız? Doğaya ne kadar ulaşabiliyoruz? Bilerek, duyarak, hissederek kaç bahar geçirdik?

Ülkemizde ve Dünya'da, kısaca yaşadığımız "Mavi Gezegende" çevre sorunları giderek büyüyor. Çevre sorunlarına önlem almak, çözüm getirmek üzere uluslararası antlaşmalar imzalanıyor. Bu antlaşmalarla "Dünyamızı" korumaya çalışıyoruz. Yani yaşadığımız, baharlarımızı geçirdiğimiz Mavi Gezegenimizi, renkleri solmasın diye, gene kendimizden korumaya çalışıyoruz! Ne kadar üzücü değil mi?

Çevre Antlaşmaları

Kyoto Protokolü

Ulaşım, ısınma ve sanayide kullanılan fosil yakıtlar, atmosferde biriken karbon kökenli gazların, %80'ini oluşturmakta ve yerküremizde, canlı yaşam bakımından çok ciddi sorunlar yaratmakta olan, küresel ısınma ve iklim değişikliğine neden olmaktadır. Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çevre Sözleşmesi (UNFCCC) kapsamında, 1997 yılında Japonya'nın Kyoto kentinde, 141 ülkenin katılımı (ABD hariç) ile imzalandı. Antlaşma 28 Şubat 2005 tarihinde yürürlüğe girdi. Hedef 2012 yılına kadar, sera gazlarının atmosferde yayılmasını %5 oranında azaltmak.

Ramsar Antlaşması

Özellikle su kuşlarının yaşama ortamı olarak, uluslararası öneme sahip, sulak alanları korumaya yönelik bir antlaşmadır. 1971 yılında İran'ın Ramsar kentinde imzalandı. Türkiye'de, 17 Mayıs 1994 tarihinde yürürlüğe girdi. Sulak alanlar, buldukları bölgenin su rejimini dengeler,

suyu temizler. İklimi düzenler, çok zengin biyoçeşitliliğe sahiptir. Balıkçılık, tarım, hayvancılık, saz üretimi, rekreasyonel bakımdan ekonomik değere sahiptir. Bilimsel çalışmalar bakımından, doğal laboratuvar özelliğine sahiptir.

Barselona Konvansiyonu

Birleşmiş Milletler Çevre Programı'nın (UNEP) yıllardır insanı dehşete düşürecek kadar zarar verilen Akdeniz'in korunmasını güvence altına almak için hedeflenen bir protokoldür. 16.02.1976 tarihinde kabul edildi ve 1978 yılında onaylandı. Akdeniz'in flora ve faunasını, ekosistemini korumak ve tehlikeli, toksik ya da radyoaktif atıkların, Akdeniz'e boşaltılmasını önlemek amaçlı imzalandı.

Avrupa Birliği Kuşları Koruma Yönetmeliği

Bu yönetmelik gereğince, "Natura 2000" adı verilen uluslararası koruma ağı oluşturulmaktadır. Amaç, türleri ve habitatları korumaktır.

Birleşmiş Milletlerin alt kuruluşu olan, UNESCO tarafından kabul edilen, **Dünya Kültürel ve Doğal Mirasını Koruma Antlaşması** (16.11.1976). Ve daha nice antlaşmalar... Ülkeler acaba Doğa Koruma Sözleşmelerine ne kadar uyuyor? Hepsi dosyalarda bekliyor mu? Doğanın daha ne kadar sabrı kaldı?

Irmak'ta Çevre Eğitimi Çalışmaları

Çevre korumanın, ulusal ve uluslararası sözleşmelerle mümkün olamayacağı açık olarak görülmekte. Dünyamızın, yalnız insanların değil tüm canlıların ortak evi ve her canlının yaşam hakkı olduğu bilincini kazanmış bireylerle yaşanabilirliğini sürdürmesi mümkün. Bilinçli bireyler yetiştirilmenin en önemli koşulu da küçük yaşlarda başlayan çevre eğitimi.

Bu amaçla Irmak Okulları olarak, ulusal ve uluslararası proje ortaklıklarımız devam etmektedir:

Eco-Schools Projesi

Bu projede okulumuz 7. yılını tamamlıyor. Öğrencilerimiz; Katı Atıklar, Enerji ve Su konularında çalışarak çeşitli projeler üretti. Proje, Avrupa Çevre Eğitim Vakfı'nı temsilen, Türkiye Çevre Eğitimi Vakfı (TURÇEV) tarafından yürütülüyor.

Okulumuz, iki yıl aralıklarla, üç kez denetlendi ve üç kez "Yeşil Bayrak" ile ödüllendirildi. Yeşil Bayrağımız okulumuzun kapısında dalgalanmaktadır. Bu yıl çalışma konumuz, "Biyolojik Çeşitlilik". 29 Aralık 2005 tarihinde; İstanbul Eco-Schools Koordinatör Öğretmenler Toplantısı yapıldı. Okulumuz Koordinatör Öğretmeni, toplantıya katılarak, bu yılın çalışmaları hakkında bilgi verdi.

"SEMEP" (South-Eastern Mediterranean Sea Project)

Birleşmiş Milletlerin alt kuruluşu UNESCO tarafından yürütülen uluslararası bir projedir. Okulumuz, SEMEP üyeliğinde üçüncü yılındadır.

İlk yıl, (2003/2004) projenin konusu "su" olarak belirlendi. Öğrencilerimiz "Su ve Kültür" dalında, antik çağlardan günümüze, "İstanbul'un Su Yapılarını" araştırıp kitap oluşturdular. Çalışmalarını maketle görsel hale getirdiler. "Su ve Kültür" dalında "En İyi SEMEP Projesi Ödülü"nü aldılar. Proje, 27/31 Ekim 2004 tarihlerinde, İtalya'nın Cenova kentinde sergilenerek, Cenova Üniversitesi Fizik Bölümünden, sertifika almaya hak kazandı. İkinci yıl çalışmalar "Kentini Keşfet" teması üzerine yapıldı. "Geçmişten Geleceğe İstanbul" adlı çalışma koleksiyonlar dalında, "En İyi SEMEP Projesi", "Gözümde İstanbul" ise, "En Kapsamlı SEMEP Proje Ödülü"nü aldı. Bu yıl, çalışma konusu, yine, Ulusal Koordinatörler tarafından, "Kentini Keşfet" olarak belirlendi. Öğrencilerimiz bu konuda çalışmalarını sürdürüyor.

ÇEP - Çevre Eğitim Projesi

Bu proje; İstanbul Valiliği, Çevre ve Orman İl Müdürlüğü ve İl Millî Eğitim Müdürlüğü tarafından yürütülüyor. Okulumuz Proje kapsamında belirlenen konularda çalışmalarını yürütmektedir.

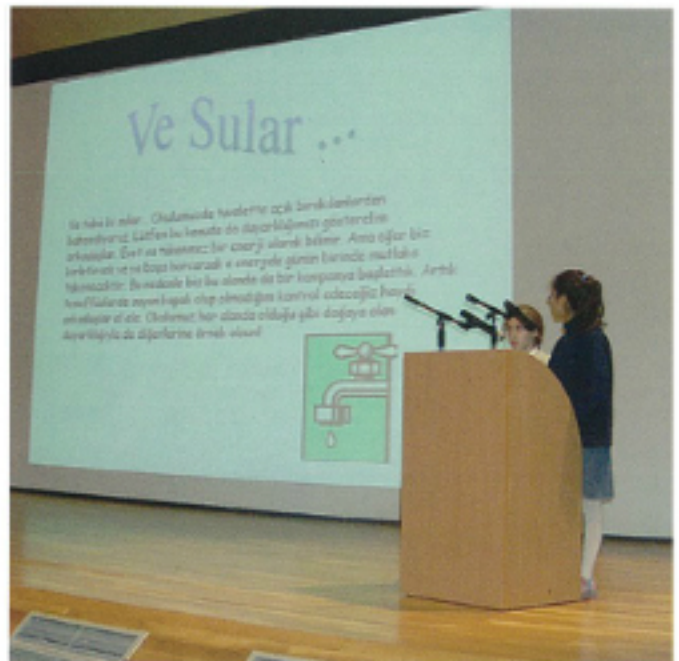

Okulumuz, ÇEP Koordinatör Öğretmeni, Suhan Hatipoğlu, bu yıl İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü tarafından, "ÇEP İlçe Komisyonu"nda görevlendirildi. Okulumuzun ÇEP Öğrenci Temsilcisi Bora Kent olarak belirlendi.

29 Kasım 2005 günü Kadıköy Anadolu Lisesinde, ÇEP Projesinden sorumlu, İlçe Millî Eğitim Müdür Yardımcısı Sn. Hamit Çakır başkanlığında yapılan, Kadıköy İlçesi ÇEP Toplantısına, Okulumuz koordinatör öğretmeni ve ÇEP temsilcisi öğrencimiz katıldı.

Doğa ve Bilim Kulübü

Doğa ve Bilim Kulübü öğrencilerinden Elif Eke, Eda Çiçek, Serra Tevrüz, İpek Oran; Katı Atıklar ve Dönüşümü ile ilgili bir sunum yaptılar. Dönüştürülebilir atıkların ayrı toplanmasının, bunların geri dönüşüm merkezlerine gönderilmesinin ve elbette ki, mümkün olduğunca az atık üretmenin önemini vurguladılar. Su ve Enerji tasarrufunun doğal kaynaklarımız korumada önemli bir adım olduğunu anlattılar.

Ata'mıza Mesajlar

Yüce Atatürk'ü Andık

Atamızın aramızdan ayrılışının 67. yılında O'nu yine törenlerle andık. Okulumuzun giriş salonunda hazırladığımız temsili Anıtkabir'e çiçekler koyduk. Anma töreninde öğrencilerimiz hazırladıkları sunumlarla bize Ata'yı anlattılar, Ata'ya mesajlarını sundular, danslar ve müziklerle büyük önderimizi düşünceleriyle yaşatacağımızı vurguladılar.

Sevgili Atam; Bu mektubu sana okuldan ve seni çok özlediğim için yazıyorum. Sen benim için çok özelsin. Geçen yıl Anıtkabir'e gittiğimde içimde bir hüznü hissetmişim. Atatürk sana söz veriyorum. Hep cumhuriyete bağlı olup, senin çizdiğin yolda ilerleyeceğim. Seni çok özledim. Her 10 Kasım gelince sana özlemimin arttığını fark ettim. Ata'm, ben de senin gibi iyiliksever olacağım. Şunu bil ki herkes seni seviyor ve özüyor. Ama benim için senin tatlı sözlerin ve yurdu kurtarmak için yaptığın savaşlar hala kalbimin derinliklerinde saklı. Ata'm rahat uyu.

Ege Arıoğlu, 3/A

Atam; Türk halkının saygıdeğer Mustafa Kemal Paşa'sı, Size bu mektubu yazarken kendimi sizinle Türkiye Cumhuriyeti'nin arasında bir elçi olarak görüyorum. Eminim ki vatanınızın, devletinizin ve milletinizin durumunu merak ediyorsunuz. Geride bıraktığınız yeniliklerden ve deneyimlerinizden ders alanlardan geriye pek azı kaldı. Bu azınlığa dahil olanlardan biri olarak, istatistik sonuçları bizi korkutsa da gelecekte umutlu olduğumuzu söyleyebilirim. Milletimizin çoğunluğunu oluşturan dinamik genç nüfus, sizin ilkelere uygun olarak Cumhuriyetimizi devam ettirmek, uygarlaşmayı düzenli hale sokmak ve mantıklı yöntemlerle ülkeyi geliştirmek amacındadır Paşam. Yetmiş yılda dünyanın nasıl değiştiğini tahmin edersiniz sanırım fakat çoğu ülkede bir lider olarak hâlâ anımsanıyorsunuz. Türk milletinin size olan hayranlığı neredeyse bir aşırıdır değişmedi, değişmesi de mümkün değil. Bu milletin içinden çıkan en büyük dehanın nur içinde yatmasını dilerim.

Ezgi Aytaç, 8/A

Ata'm, verdiğiniz bağımsızlık mücadelesiyle; hem Türk ulusuna hem de tüm dünya devletlerine "Türk'ün gücü"nü kanıtladınız. Bize "istersek her şeyi başarabileceğimizi" gösterdiniz. Gücümüzün farkında ve rahatız. Rahatız çünkü büyük bir lidere sahibiz. Bu lider önderliğinde her yeniliğin temelini attık. Şimdi attığımız sağlam temeller sayesinde gönlümüz ferah, önümüz açık. Ufkumuz genişliyor.

Okumaya ve okullara verdiği önemle eğitimsizlik seviyesi her yıl düşüyor. Türk milleti; okumanın, okulun dahası "kendini geliştirme ve yetiştirme" önemini farkında. Geriliği bir daha anmamak üzere bir kenara attık ve ilerliyoruz. Sanat, bilim ve sporda da bunu kanıtlamaya devam ediyoruz. Tüm dünyaya "zeki, çevik ve ahlaklı sporcu" örneği sergiliyor, eserlerimizi ödülleriyle süslüyoruz. Bütün bunları yaparken milliyetçilikten vazgeçmeden, ulusal kimliğimizin temel olan "halkçılık" ilkesini sürdürüp, " laik" düşünce sistemimizle, devrimci, demokrat ve cumhuriyetçi hür Türk bireyleri olarak yetişir ve ilerlerken, bize bıraktığın geçmiş, gelecek ve şimdinin aynası olan "Gençliğe Hitabe"nden bize verdiğin asil görevi bilerek eser ve mirasını korumaya devam ediyoruz.

Türk gençliği olarak; izindeyiz ve izinde olmaya devam edeceğiz.

Hazal Kervan, 10/FEN

Cumhuriyet Coşkusu

Cumhuriyet'in 82. yılını büyük bir coşkuyla kutladık. Öğrencilerin hazırladıkları şiirler, koro çalışmaları ve dans gösterileri programa renk kattı.

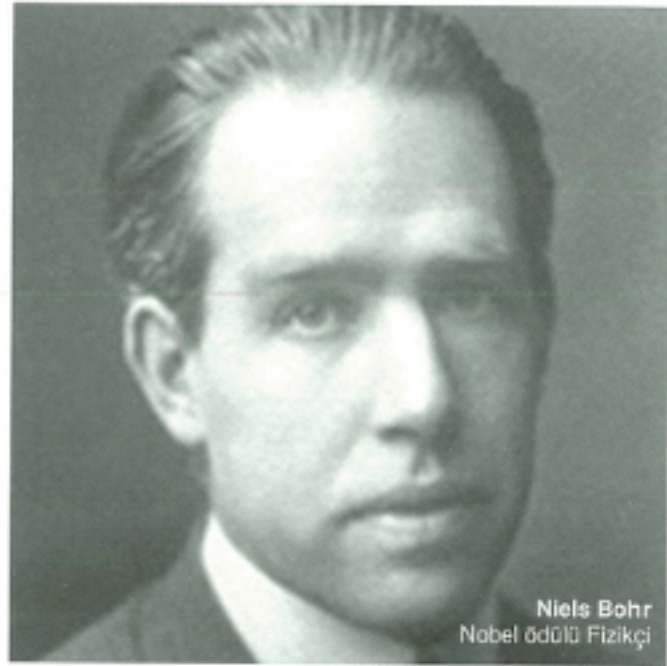
Cumhuriyet Bayramı ile ilgili şiir okumak için ben de seçilmişim. 29 Ekim'e doğru çalışmalarımız hızlandı ve heyecan yavaş yavaş arttı. Hazırlıklarımızı tamamladık ve sonunda büyük gün geldi. Hepimiz heyecanlıydık. Salon ağzına kadar doluydu. Sonunda sahneye çıktık. Program bittikten sonra herkes alkışladı. İşte bu sırada iyi ki bu çalışmaya katılmışım diye düşündüm ve böyle bir etkinlikte görev aldığım için kendimle gurur duydum.

Pınar Ersoy, LHZ/145

Fizikçi Gözüyle Vizyondaki Filmler

Şirin Özenç
Fizik Öğretmeni

Niels Bohr
Nobel ödüllü Fizikçi

Danimarka'da bir üniversite sınavında şöyle bir soru soruluyor: "Bir gökdelenin yüksekliğini barometre ile nasıl bulursunuz?" öğrencilerden birisi şöyle cevap veriyor: "Barometrenin ucuna bir ip bağlayıp gökdelenin tepesinden aşağı sallarsınız. Barometre yere geldiğinde ip ve barometrenin toplamı, gökdelenin yüksekliğini verecektir."

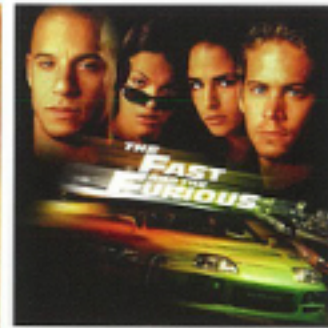
Bu cevap profesörü çok sinirlendiriyor ve öğrenci sınavda kalıyor ama cevabının doğru olduğu konusunda ısrar edince, sorunu çözmek için başka bir hoca görevlendiriliyor. Bu kez sınav sözlü, yeni hoca, öğrenciye bu sorunun cevabı için altı dakika süre veriyor. Öğrenci bu sürenin beş dakikasını alını kırıp kırıp, düşünerek geçiriyor. Hoca zamanının bitmekte olduğu konusunda uyarınca da birçok cevap bulunduğunu ve birini seçmekte zorluk çektiğini söylüyor ve diyor ki: "İlk olarak, barometreyi gökdelenin tepesine çıkartırsanız, sonra aşağı bırakarak yere inene kadar geçen süreyi ölçersiniz. Binanın yüksekliği ($h=0.5 \times g \times t^2$) formülü uygulanarak hesaplanabilir ama bu barometre için kötü bir seçim veya güneş parlıyorsa, barometrenin yüksekliğini ölçer, sonra onu yere dikip gölge uzunluğunu, daha sonra da gökdelenin gölge uzunluğunu ve yüksekliğini hesaplayabilirsiniz fakat bu konuyla ilgili daha bilimsel bir cevap istiyorsanız; barometrenin ucuna bir ip bağlayıp onu bir sarkaç gibi önce yer seviyesinde, sonra da gökdelenin tepesinde sallandırabilirsiniz; yahut da gökdelenin dışında bir yangın merdiveni varsa barometreyi bir cetvel gibi kullanarak yüksekliği ölçebilirsiniz." Öğrenci şaşkınlık içindeki hocaya daha sonra şöyle diyor: "Ama eğer ila sıkıcı ve kurallara bağlı olmak istiyorsanız, tabii ki barometre ile gökdelenin tepesindeki ve yer seviyesindeki basıncı ölçer ve milibar cinsinden çıkan farkı metreye çevirerek yüksekliği bulabilirsiniz ama bizler zihnin bağımsızlığı yolunda yüreklendirildiğimiz için, kuşkusuz en iyi yol hademenin kapısını çalmak ve barometreyi ona hediye ederek gökdelenin yüksekliğini sormak olurdu..." Anlattığımız öğrencinin adı Niels Bohr. 1885-1962 yılları arasında yaşamış ve fizik dalında Nobel ödülü kazanmış bilim adamı.

Ödüllü bir fizikçinin öğrencilik yıllarında geçen bu hikayede anlatıldığı gibi bir sonuca giden birçok doğru yol olabilir, yıllardır fizik anlatan bir öğretmen için de aynı prensibe çıkan bir çok farklı öğretim metodu vardır. Hayatımızın bu kadar içinde olan konuları içeren bir dersin öğrencilerce anlaşılması ve günlük hayatları ile bağdaştırılması en önemli hedeflerimizden biridir.

Bu bağlamda son birkaç yıldır fizik kanun ve kurallarını anlatırken Hollywood yapımı vizyon filmlerinden faydalanmanın derslerime kattığı dinamizmi sanırım tahmin edersiniz.

Lise 2 fen şubeleri ile iki yıldır "Fast and Furious" filminden alınmış sahnelerden faydalanıyoruz. Bazılarımızın hatırlayacağı gibi araba yarışları üzerine yoğunlaşmış olan filmin bazı sahnelerini öğrencilerle seyrederek öğrenmiş olduğumuz bilgilerin günlük hayatta nasıl sergilendiğini gözlemliyoruz. Ayrıca öğrencilerimizin filmde yarışan arabaların konum-zaman, hız-zaman grafiklerini çizmelerini istiyoruz. Sıvıların sıkıştırılmayacağı ve basıncı iletmesini "The Score" filminden daha iyi anlatacak başka bir yardımcı kaynak düşünmüyorum. Edward Norton ve Robert De Niro'nun başrollerini paylaştığı filmi seyredecek olursanız kasanın açılma yoluna özellikle dikkat etmenizi öneriyorum.

Bir öğretmen olarak farklı yollar bulmak isteyince, bir film bile bizim için bir öğretim aracı haline dönüşebilir. Daha önce de değindiğim gibi tek bir sonuca giden birçok doğru yol olabilir, İrmak Okulları olarak bizim bütün çabamız öğrencilerimizin aynı neticeye ulaşan doğru yolları bulmalarını sağlamaktır.

Bilgisayar ve Sağlığımız

Savlar ve Yanıtlar

Süleyman Sönmez
Bilgi İşlem Bölüm Başkanı

1990 yılından beri günde 10-12 saati bilgisayar karşısında geçen birinin bu konuda yazmaya hakkı var mıdır? Ya da herkesten daha çok fikri alınması gereken biri midir? Aileler, vellelerimiz, dostlarımız İnternet üzerinden tanıştığımız insanların birçoğu yıllardır aynı şikayetlerle ve cevap bulamadığı sorularla geliyor. Kimi bilgisayarı nasıl öğreneceğini sorarken, kimileri bilgisayarın başından kalkmayan ve oyun oynayan, chat yapan çocuğu için neler yapabileceğini ve kaygılandığını söylüyor.

Bu yazıyı aileler de okuyacak, genç ve daha küçük kardeşlerimiz de. Bu nedenle önce onlara bir iki ufak noktayı açıklamalıyım. Aileler, siz gençler kadar teknolojiyi kullanamayabilir ve siz gençlerin web'de girdiği siteleri ve olağanüstü maceraları kavrayamayabilir. Ancak emin olun size zararlı olacak şeyler konusunda çoğu zaman doğanın onlara armağanı olan bir sezgiye sahiptirler. Tüm dünyada milyara yakın ebeveyn ve yetişkin, İnternet'ten değil ama kullanım şeklini ve bilgisayar teknolojilerinin yarattığı kaygı konuşuyor. Psikologlar ve sosyologlar yeni bir toplum bilincinin eşliğinde olduğumuzu ve gerçeklik duygusu karışmış bir topluma dönüştüğümüzü, her platformda bilimsel kanıtlarla duyuruyorlar. Ben de üzerime düşeni yaparak, sizi bilgilendirmek için bu makaleyi yazıyorum. Bu yazıyı sonuna kadar okumanızı ve yaşamınızı bir kez daha gözden geçirmenizi istiyorum. Sevgili öğrencilerim. İşte araştırmalar...

Sav: Bilgisayar kullanımı beynimi geliştiriyor.

Cevap: Doğru. Ama sadece beynin bölgesel loblarını. Bilgisayar kullanıcılarının beyinlerini temel çalışmalarını yaparken, İnternet'te gezinirken ve oyun oynarken EEG (Elektroensefalografi) ve gelişmiş MR benzeri cihazlarla inceleyen uzmanlar özellikle hareket ve görme üzerine çalışan kısımların aşırı uyarıldığını buna karşılık, soyut algılama, matematiksel algı, şiir gibi edebi, sözel merkezlerin kullanılmadığı bir konuma itildiğini gösteriyor. Demek ki aslında belli merkezleri aşırı geliştirmiş, diğerleri ise pasifize olma yolunda bir beyin modelini doğuruyor.

Sav: Bilgisayar algımı artırıyor.

Cevap: Yanlış. Üniversite öğrencileri üzerinde yapılan araştırmalarda TV ve bilgisayar monitörüne bakarken beyin dalgaları ölçülen deneklerin dakikanın kısa bir bölümünde yani saniyeler içinde uyku moduna geçtiğini ve uykuyla uyanklık arasındaki ALFA ritmi titreşimlerini yaşadıklarını ispatladı. Deneyin ikinci etabında bu yanı uyku durumu gerçekleştiğinde bir düdükle çalındı. Buna rağmen deneklerin en güçlüsü bile ekran karşısında 1 dakikadan fazla

dayanamadı. Beyin otomatik olarak uyumaktadır. Bu nedenle bilgisayar karşısında çalışırken uykunuz gelmez, aç olduğunuzu bile hissetmezsiniz. Gecenin ilerleyen saatlerine kadar çalışmak istersiniz. Bu uyku düzensizliği ve beynin ritmindeki değişim, farkındalığı gerilettiği gibi hormonal dengeyi de sarsar. Çünkü uyku aralığı gece 23 de başlar. Siz o sırada uyanık olan bir çocuk ya da gençseniz bilin ki bu salgı sisteminin ritmini bozuyorsunuz.

Sav: Bilgisayar oyunlarında birini vurduğumda ölmediğini bunun oyun olduğunu elbette biliyorum. Bunun ne zararı var ki?

Cevap: Bilgisayar oyunlarının DOOM adlı oyunla başlattığı bir tarz olan elde silah gezilen, düşmandan gizlenip etaplar geçilen, anahtarlar bulunan ve istenirse arkadaşlarla İnternet kafe ve web üzerinde oynanabilen modelleri bilgisayarın belki de en korkunç yan ürünü denilebilir. Temel olarak, içinde insan öldürülen tüm oyunlar şiddet duygusunun çıkış noktalarıdır. Bu duygunun düzenli beslenmesi gerçeklik düzleminde şiddet kanıksamayı yani şiddeti doğal kabul etmeyi getirir. Kişi bunu normalleştirir. Elbette kalkıp eline bir silah alıp insanlara saldırır demiyoruz. Ancak insanlar arasındaki anlayışa, sabırlı olmaya dayanan uzun vadeli birebir ilişkilerdeki hassasiyet yerini düz bir çözüm bulma yoluna yani saniyeler içinde hedefe kilitleyip ortadan kaldırmaya getirir. Almanya Ulm Üniversitesi Psikiyatri Kliniği Müdürü ve Beyin Araştırmacısı Manfred Spitzer'in PISA sonuçlarından alınan istatistiklerle yaptığı açıklamalar durumun son derece vahim olduğunu gösteriyor. Sigara içimi ve kanser arasındaki bağlantı gibi bilgisayar oyunları ve şiddet arasında bağıntı olduğunu, aksini iddia edenlerin açık bir şekilde doğruyu söylemediğini söylüyor. Bu nedenle Amerika gibi bu oyunların üretildiği ülkelerde bile bizde 5-6 yaşındaki çocukların oynadığı oyunların 16 ya da 18 yaşından küçüklerle satışı birçok eyalette yasak.

Sav: Çocuğum kendi odasında daha rahat ediyor, bazen müzik de dinliyor. Bilgisayarın odasında olmasında ne sakınca var?

Cevap: Toplum bilimin temelinde ilişki kavramı yatar. Eğer birey sahip olduğu iletişim ve paylaşma olanaklarını tamamen kapatacağı bir ortamda bulunuyorsa teknik olarak iletişim bitmiştir. Aynı odada bulunan iki birey birbirleriyle fazla konuşmasalar da sosyal alan diye nitelendirilebileceğimiz sözsüz bir etkileşim içindedir. Ayrıca bilgisayarın yatak odalarında bulunması sağlık için tahmin edemeyeceğiniz kadar zararlıdır. Havayı iyonize eden elektromanyetik alan yüzünden çoğu zaman bir koku ile

algıladığımız ancak gözle görmediğimiz elektrik yüklü parçalar havada asılı kalırlar. Saatlerce havalandırsanız bile tam olarak ortamdaki süpürülmezler. Komik gelebilir ama bu iyonize parçacıklarının katı bir örtü kullanılarak odadan çıkarılmaları ya da güçlü bir rüzgarla uzaklaştırılmaları gerekir. Öteki türlü her nefes aldığınızda ciğerlerinize bu parçaları çekiyorsunuz demektir. Bilgisayar oturma odalarında olmalıdır, yatak odalarında değil.

Sav: Bilgisayar neden sağlığa zarar versin ki ? Ben böyle düşünmüyorum.

Cevap: Bilgisayar oluşturan temel bileşenlere baktığımızda ekran ve kasa içindeki parçaları incelememiz gerekir. Ekran (monitör) bu parçaların en etkin olanlarından biridir. Vücuda verdiği zararların ilki, bedeni statik elektrik yükü ile yüklemesidir. Bu topraklanmazsa vücutta biriken elektrik; yorgunluk, uykusuzluk, sinirlilik hali ve saçlarda dökülmeye yol açar. İkinci zarar ise radyasyondur. Ekranın görüntü elde etmek için kullanılan metotların hiçbiri henüz sağlıklı değildir. Bu elektromanyetik radyasyona "elektron tabancası" dediğimiz ve "katot tüpü"nü arkasında monitörün içinde bulunan parça, tam anlamıyla bir "X ışını" yani "röntgen cihazı" gibi çalışarak destek olur. Bildiğiniz gibi röntgen hiç de sevilen bir şey değildir. Yurtdışında hamile bayanlar özel koruyucu giysiler olmadan ekran karşısında çalışamazlar. Ayrıca ekranların bir diğer zararı, kullandıkları renk skalası yüzünden özellikle oyunlarda beyni yormalarıdır. Yıllar önce Pokemon çizgi filminde kullanılan bir sahne sekansında titreşen yanıp sönen ekranlar yüzlerce çocuğun hastaneye geçici sara teşhisiyle kaldırılmasıyla sonuçlandı. Birçok ülkede bu nedenle bu dizil yasaklandı. Normal bir ekran saniyede 70Hz dediğimiz bir hızda titreşir ve görüntüsünü tazeler. Oysa sağlık için alt sınır 100Hz'dir. Bu TV'ler için de böyledir. Daha düşük hızlarda bozulmaya yüz tutan floresan lambalar gibi gözleri ciddi anlamda yorarlar.

Ekran dışında, kullanılan merkezi işlem birimi (işlemci) yani CPU içinde sürekli elektrik akımı gezen ve manyetik alanı son derece güçlü olan bir parçadır. Keza harddisklerin de en yavaşı bile dakikada 5400-7200 kez döner. Dile kolay, bu saniyede yüz dönüş demektir. Oluşturduğu manyetik alanı siz düşünün.

Elinizin hemen altındaki klavye ve mouse ise her hareketinizde elektriksel sinyal gönderir. Aynı şekilde uzun süreli klavye ve mouse kullanımı maalesef bilekleri ve eli deforme etmektedir. "RSI (Repetitive Strain Injury)" denen sürekli aynı bedensel hareketlerin tekrarıyla oluşan eklem rahatsızlıkları ve "Carpal Tunnel Sendromu" ciddi sonuçları olan ve ameliyat gerektirebilen hasarlar verir. Lazer baskı yapan yazıcılar, çalışmalarını sırasında ozon gazı üretirler.

Sav: Manyetik alan zarar verir diyorsunuz. İnsanlar sürekli bunların içinde. Her yanımız cep telefonları ve elektrikli aletlerle çevrili. Gerçekten zararlı olsa uzmanlar uyarmaz mı?

Cevap: Aslında uyarıyorlar. Hem de seslerinin tüm gücüyle. Kanser ve bağışıklık sistemi hastalıklarının manyetik alanın zayıflattığı bünyelerde oluştuğunu söylüyorlar. Mesela çoğumuzun kullandığı Bluetooth kablosuz bağlantı için HP firmasının resmi kitapçığı "Lütfen sağlığınız için bir metreden kısa mesafede Bluetooth kullanmayın" diyor. Oysa bir notebook bilgisayarda siz 30 cm'den kullanıyorsunuz cihazı.

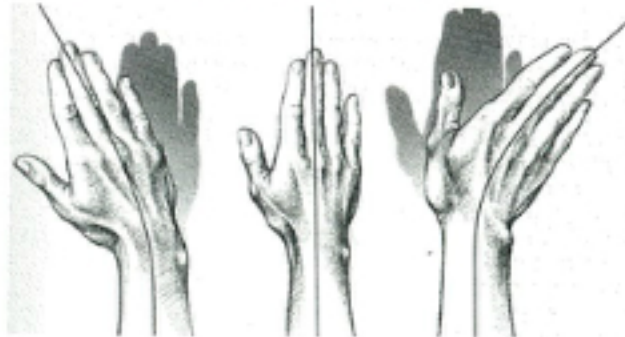
Peki neden manyetik alan bu denli zararlı? Çünkü bedenimiz emir komuta ve iletişimde kullandığı temel dilli elektrokimyasal. Güçlü manyetik alanların bu hassas iletişimi zedelediği biliniyor.

Sav: Çok kötümser bir tablo çiziyorsunuz. İnsanlar teknoloji kullanmasın mı? Günümüzde teknoloji geri kalan bir ülke yarışta yenilmeye mahkum.

Cevap: Gerçekten de söylediğimiz teknolojinin terk edilmesi değil. Bunun yerine sağlıklı kullanım için gereken kurallara ve önerilere uyulması. Nedir bunlar? Mesela eğer bütçeniz yetiyorsa LCD dediğimiz ince ekranlardan alın. Bunun radyasyon seviyesi daha düşüktür. Bilgisayar kasanızı bedeninizden uzak tutun. Kabloları mümkün olduğunca uzun tutarak çevrenizdeki boş alanı uzatın. Notebook PC'leri asla ve asla kucağınızda, dizinizin üstünde kullanmayın. Bilgisayar masanızı metal aksamdan değil ahşap ve elektrik yükü tutmayacak şekilde oluşturun. Bilgisayarınızın bağlı olduğu prizi mutlaka topraklı yaptırın. Günde birkaç saatten fazla -eğer işiniz gereği mecbur değilse- keyif, oyun ve web gibi zorunlu olmayan aktiviteler için PC karşısında zaman harcamayın. Son olarak Piezzo elektrik etkileri ve bilinen tüm elektronik cihazlarda elektromanyetik alanı yakalama becerileri yüzünden (mesela radyo frekans ayan, mikroçip üretimi vs.) kullanılan kristalleri özellikle ametist kristalleri kullanmanızı ve bilgisayarınızın yakınına koymanızı önereceğim. Çevrelerindeki elektriksel yükleri toplamaları nedeniyle belli aralıklarla deniz suyuyla topraklandıklarında elektrik yükleri sıfırlanarak gereken koruma alanını sağlayacaklardır.

Kaynakça :

1. Sağlıklı Bilgisayar Kullanımı Web Sitesi
<http://www.healthycomputing.com>
2. Almanya Ulm Üniversitesi Psikiyatri Kliniği Müdürü ve beyin araştırmacısı Manfred Spitzer
<http://www.uni-ulm.de/klinik/psychiatrie3/leitung.html>
3. Prof. David Grossman, Arkansas State University
<http://www.theanswerbank.co.uk/Article548.html>
<http://www.curentconcerns.ch/archive/20020301.php>
4. BBC Information Technology / Health and Safety
<http://www.bbc.co.uk/schools/gcsebitesize/ict/implications/3healthands/HealthandSafetyrev1/shtml>
5. Kanada Çalışma Bakanlığı / Bilgisayar Kullanımı ve Masa Sandalye Ölçüleri
http://www.labour.gov.on.ca/english/hs/guidelines.comp_erg/gl_comp-erg_2.html
6. Working with VPU (Visual Display Unites)
<http://www.hse.gov.uk/pubns/indg36.pdf>
7. California Üniversitesi Computer and Health
<http://www.ics.uci.edu/~truesdel/comphealth2.html>
8. Ametistler
<http://www.crystal-life.com/NEW/article/Amethyst1.htm>
9. 1992 tarihli Sağlık ve Güvenlik (Ekran) Yönetmeliği
10. Working with Computers: Health and Safety Issues
<http://www.mda.org.uk/health.htm>

5. Sınıflar “Batı Karadeniz” Ünitesini İşledi

Bir Üniteyi İşlemek...

Yasemin adında bir kız varmış. 5. sınıftaymış. O ay sınıf “Sanat ve Coğrafya” konusunu işleyecekmış.

Batı Karadeniz’e geziye gitmişler. Bu gezide Zonguldak, Bartın, Amasra, Kastamonu ve Safranbolu’yu dikkatlice gezmiş, incelemişler. Çok da beğenmişler. Okula dönünce sınıfta gördükleri ve izlediklerini tartışmışlar. İlgili alanlarına göre gruplara ayrılmışlar.

Gruplar işbölümü yapmış. Herkes kendine düşen bölgeyi araştırmış ve eğer o bölgeyi biri (mesela Egeli) varsa onunla söyleşi yapmış. Her araştırma özetlenmiş ve önemli ayrıntıları varsa vurgulanmış. Özellikle tarihi yerler, coğrafi özellikler ve tanın ürünleri üzerinde durulmuş. Projeleri çok özenle hazırlamışlar. Bu proje için çok çaba sarf etmişler. Sonunda hazırlanan projeleri sınıfta sunmuşlar. Fotoğraflar da eklemişler. Herkes çok beğenmiş.

5. sınıflar zevkle çalışmalarını sergilemiş. Yasemin bu heyecan dolu günlere çok hoşnut kalmış.

Yonca Çopuroğlu, 5/B

Benim Hikayem

Ben Safranbolu’da yaşayan ve tüm hayatını burda geçirmiş bir evim. Her gün uyandığımda o güzel Safranbolu manzarasını görüyorum. Burası özel bir yer... Burada eskiden kasabanın kaymakamı otururdu. Burada önemli kararlar alınmış ve şehrimizi daha iyi bir yer yapmak için bir çok kez toplanılmıştır. Şimdi size hikayemi anlatacağım...

Kaymakam Halil Bey çok dertliydi. Nedenini anlayamadım... Meğer şehir işgal edilmek üzereymiş... Burada diğer önde gelen kişilerle toplanıldı ve bir karar aldılar. Bu arada karısı Lütfiye Hanım’ın kız kardeşi de evleniyormuş ve düğün öncesi kına gecesi bu evde yapılacakmış...

Düşünmüşler taşınmışlar ve dönemin adetlerine uyarak bir karara varmışlar. Kına gecesine erkek çağırılmayacak. Kadınlar eğlencesini haremlikte yaparken erkekler de yani kaymakam ve arkadaşları selamlıkta kararları alacaklar.

Kadınlar yemekleri hazırlayıp dönen dolabın raflarına koyacak ve dolabı çevirince haremlikte olan yemekler selamlığa aktarılacak. Böylelikle kadınlarla erkeklerin görüşmesi gerekmeyecek.

Bu fikir herkesin hoşuna gitmiş ve haremlik-selamlık modası başlamış... Bu yıllarca böyle sürüp gitmiş. Ta ki Cumhuriyet rejimi gelene kadar.

Ben şu anda müzeyim ve burada kaymakam, karısı ve arkadaşlarının yerine mankenleri görebilirsiniz. Düşününce biraz hüzünleniyorum ama neyse. Bir de o gecenin sonunu merak etmişsinizdir herhalde...

Evet kısaca Halil Bey’le arkadaşları çok akıllı ve doğru kararlar aldı, sonunda işgal engellendi. Kına gecesi de büyük bir eğlenceyle devam etti. Sizi de bekliyorum...

Elif Eke, 5/A

Safranbolu

5. Sınıf Olarak Bölgelerimiz Ünitesini Nasıl İşledik?

Ben 5/A sınıftan Lale Nur Yıldız. Bu sene 'Bölgelerimiz' ünitesini işledik. Türkiye'deki bölgeler hakkında bilgi sahibi olduk, bir o kadar da eğlendik. Size bu ünite de neler yaptığımızı, neler öğrendiğimizi ve ne gibi becerilerimizin geliştiğini anlatayım.

Biz bu üniteyi işlemeden önce ana fikrimizi ve konunun neler içerebileceğini düşündük. Bu şekilde üniteye başlamış olduk. Bu konu ile ilgili ödevlerimiz oldu. Daha sonra çok eğlendiğimiz bir gezi düzenledik. Batı Karadeniz'i ziyaret ettik. Orada çok değişik bilgiler edindik. Ayrıca oraya özgün birçok eşya aldık. Bu gezimiz bitince çok yorulmuştuk ama ailemize anlatacak birçok anımız oldu. Batı Karadeniz'de bilmediğim hiçbir yer kalmadı...

Okula geldiğimizde yedi gruba ayrıldık ve her grup bir bölgeyi işledi. Böylece herkes her bölgeyi kendi araştırmadan, verilen bilgilerden notlar alarak öğrendi. Tabii ara sıra küçük sınavlar olduk. Bölgelere ayrıldığımız gruplarla haritalar çizdik. Her bölgenin ayrı ayrı haritasını çizip, her bölgeden küçük sınavlar olduk. Bu arada resim dersinde konu ile ilgili alçıya resimler çizdik, resimler yaptık. Müzik dersinde ise bu yörelerin müzik türlerini araştırdık ve sunduk. Daha sonra eksikleri, iyi yönlerimizi sorguladık. İngilizce dersinde de yaptığımız bölge sunumlarının İngilizcesini sunduk.

Sonunda üniteyle ilgili bir sergi açmaya karar verdik. Herkes Batı Karadeniz'den aldığı ürünleri, ayrıca kendi elimizde olan ürünleri birleştirdik. Sergi için yeterli eşyamız vardı. Ayrıca kitapçıklar hazırlayarak bölgemizi tanıttık. Gönüllü arkadaşlar cuma günü okulda kalıp sergiyi hazırladı. Pazartesi sergimiz açıldı. İki hafta süreyle incelendi. Sergimizi toplayarak ünitemizi bitirdik ve gerçekten başarılı bir ünite yapmış olduk...

Lale Nur Yıldız, 5/A

Ülkemizi Tanıyalım

Ben 5. sınıf öğrencisiyim. Bu sene sosyal bilgiler dersinde ülkemizi işledik. Ben bu güzel üniteyi sizlere anlatmak istiyorum.

Bu üniteye başlamadan önce ülkemiz hakkında daha çok bilgi sahibi olmak için küçük bir Batı Karadeniz gezisi yaptık. Bu sayede Karadeniz hakkında daha çok bilgi edindik. Bu gezinin bize en büyük yararı araştırmalarda işimizi kolaylaştırmasıydı.

Ben, Deniz ve Ömer arkadaşlarımla Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ni sundum. Diğer arkadaşlarım Karadeniz, Doğu Anadolu, Ege, Akdeniz, Marmara ve İç Anadolu bölgelerini araştırdı. Bu çalışmalar resim ve müzik derslerine de yansdı. Müzik dersinde bölgelerin müzik yapılarını araştırdık. Resimde ev çeşitlerini alçıya resimledik.

Coğrafiyanın ne işe yaradığını, neleri etkilediğini, bölgelerdeki tarımı da bilgisayar dersinde işledik. Bu ünitenin sonunda ne ekersen onu biçersin dedik ve azimle ektiğimiz tohumu yeşerttik. Açıkçası ünitemizin sonunda, hazırladığımız her şeyi tanıtan müthiş bir sergi ortaya çıktı. Ben bu sergiyi gördükçe çok mutlu oldum. Ağaç büyüyüp nasıl meyve verirse, bu da öyle oldu.

Eren Arnoğlu, 5/A

Batı Karadeniz Ünite Sergimiz

Amasra

Safranbolu

Gezilerimiz

Sultanahmet Meydanı

9 Kasım 2005'te sosyal bilgiler ders etkinliği olarak, eski eserleri yakından tanımak ve günümüz kültürüne etkilerini göstermek amacıyla öğrencilerimizle birlikte Sultanahmet Meydanı'na bir gezi gerçekleştirdik.

7/C Sınıfından Yasemin Kural'ın gezi izlenimleri şöyle: Her bakımdan zengin bir ülkeye sahibiz. Gezdiğimiz Ayasofya Müzesi, Yerebatan Sarnıcı, Türk ve İslam Müzesi ile Sultanahmet Camii bunlardan sadece birkaçı. Ülkemizin güzelliklerini görmek, geçmişte insanların yaşayışları hakkında bize fikir verdi. Yüzyıllar önceki teknikle böylesi şaheserler yaratmak imkânsız gibi görünse de istediğimiz takdirde hiçbir şeyin bize engel olamayacağını gösterdi. Yararlı ve eğitici bir geziydi.

Sabancı Müzesi

16 Kasım 2005 tarihinde 6. Sınıf öğrencilerimizle Osmanlı hat sanatının örneklerini tanımak ve müze kültürünün gelişmesi amacıyla sosyal bilgiler dersi etkinliği olarak Sabancı Müzesi'ne gezi düzenledik. 'Atlı Köşk' olarak bilinen Sabancı Müzesi'ne yaptığımız gezi, eski kültür ve sanatımızı daha yakından tanımamızı sağladı. Çok sayıda tablo, heykel ve porselenle, hat sanatının seçkin örnekleri, antika eşyalar görülmeye değerdi. Sakıp Sabancı ailesinin yıllarca yaşadığı büyük bir alan içindeki 40 odalı köşkte Kur'an ve fermanlardan oluşan eserler çok ilgimi çekti. Öğretmenimizin bu eserlerin elle yazıldığı anlatması hattatların çok uğraştıklarını fark etmemi sağladı. Koleksiyonun, Sabancı Üniversitesi'ne müze olarak bağışlanması ve yapıtların halka dönmesini sağlayanlara sonsuz teşekkürler...

Celin Sivrikaya, 6/C

İstanbul Modern

8 Aralık 2005 tarihinde "İstanbul Modern" müzesine gittik. Orada birçok eser gördük. Genellikle sanatçılar hayallerini yansıtmış. Örneğin, Annish Kapoor duvara uzaktan görünen girintilerle çıkıntılar yapmış. Haluk Akakçe ise bilgisayar ile formlar yaratmış. Jeff Korns ise basketbol toplarının havada kalmasını sağlayarak topların büyüklüğünü göstermiş. Maria Wirkula, iki dinin birleştiği bir köprü yaparak insan ilişkilerine dikkat çekmiş. Richan Wentharth kitapları asarak bir şekil yaratmış. Müzede gördüklerimiz ve edindiğimiz izlenimler 'Hayal ve Gerçek' temasıyla çok örtüşüyordu.

Alper Tunga Ertin, 6/C

Tüyap Sanat Fuarı

5. Sınıf öğrencileri ile 13 Ekim'de Tüyap Sanat Fuarı'nı gezdik. Amacımız öğrencilerin sanata olan bakış açılarını genişletmek, sanatsal olaylar hakkında bilgi sahibi olmalarını ve yapacakları çalışmaların sanatsal yönden yorumlamalarını sağlamaktır. Öğrencilerimiz Tüyap Sanat Fuarı kapsamında galerilerde sergilenen resim, heykel, seramik, baskı ve videoart çalışmalarını gördüler. Farklı tekniklerle farklı sanatsal çalışmaların yapıldığını öğrenip sanatçıları tanıdılar.

9. İstanbul Bienali

4. ve 7. sınıf öğrencileri ile 9. İstanbul Bienali'ne bir gezi düzenledik. Amacımız kent içinde ve ötesindeki belli yerel-uluslararası oluşumlara dikkat çekmektir. Bienali'nin bu yılki teması, var olan kentsel mekâna ve kentin dünya için taşıdığı anlamın imgesel gücüne işaretlerle İstanbul olarak belirlenmişti. Öğrencilerimiz bienal kapsamında farklı mekânlarda sergilenen resim, heykel, özgün baskı, fotoğraf ve kısa film çalışmalarını izlediler. Bienalde görevli rehberlerle ve diğer ziyaretçilerle konuşup, bilgi edindiler. Sanatsal açıdan tam bir festivaldi. Böyle gezilerin daha çok düzenlenmesini isterim.

Giz Bekaya, 4/B

Bu gezi boyunca çok eğlendim ve çok öğrendim. Bilmediğim konuları sormaya çalıştım.

Bengü Ulukaya, 4/A

Bienal'de Yaşadıklarım

Bienal sanatçılarının işlerine çok emek sarf ettiğini gördüm. Tüm eserler sıradışı ve özgür olarak yapılmış. Sanatçılar eserlerine farklılık kazandırmak için çok çaba göstermişler. İlk kez Bienal'e gittim ve çok sevdim. Gördüğüm eserler ve küçük bilgi verici videolar beni çok aydınlattı. Zaten sanatçılıkta sınır yok denir. Bazı resimlerde gelecekte de bahsediliyordu. Yerlerde kum tanelerinin olduğu oda kendini iyi ifade etmiş. Diğer odalar da merak uyandırıyor.

Bence gördüğüm en büyük sanatsal olaydı 9. İstanbul Bienali...

Cem Ünlüçerçi, 4/B

Plastik Sanat Çalışmalarımız

Emel Aslıbay
Görsel Sanatlar Öğretmeni

Irmak Okulları, öğrencilerin sanatı yaşamaları ve deneyim kazanarak sanatsal farkındalıklarını geliştirmelerine olanak sağlamak için, bu yıl da çeşitli etkinlikler planladı. Bunlardan biri, üyesi olduğumuz Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin kültürel ve sanatsal çalışmalarına aktif olarak katılmaktı.

Yılın ilk projesi olarak öğrencilerimiz çalışmalarını Atatürk Havalimanı Dış Hatlar Terminali'ndeki 'Çocukların İstanbul'u Sergisi'ne katıldılar. 9. İstanbul Bienali teması çerçevesinde öğrencilerimiz çarpık kentselleşmeyle doğal güzelliği bir arada yorumlayan projeler hazırladılar.

Ak Merkez etkinliğinde ise dernek adına koordinatör okul olarak görev aldık ve farklı okullardan gelen öğrencilerle beraber, değişik malzemeler kullanarak, yaratıcılığı geliştiren tasarım çalışmalarının yer aldığı bir dizi atölye çalışması gerçekleştirdik.

23 Nisan Etkinliği

Öğrencilerimizin mukavva ile hazırladığı çocuk kalıpları üzerine serbest teknikle yaptıkları çalışmalar, 23 Nisan 2006 tarihinde sergilenecek.

Atölye Etkinlikleri

- Yılbaşı kartı tasarımı: Öğrencilerimiz iki ya da üç boyutlu, farklı tekniklerde yılbaşı kartı tasarımları gerçekleştirdiler,
- T-shirt tasarımı: Kağıt üzerindeki t-shirt kalıbına boya ile desen tasarımları yapıldı,
- Heykel çalışması: Fimo hamurlarıyla yapılan heykel çalışmaları Yaratıcı Çocuklar Derneği tarafından sergilendi.

İlk etkinliğimizi 14 Aralık'ta 50 öğrenciyle gerçekleştirdik. Öğrenciler özgün tasarımlar ortaya koydu ve çalışmalarını konuklar tarafından ilgiyle izlendi.

9-11 Şubat tarihinde IF Uluslararası İstanbul Hazır Giyim Fuarı'nda sergilenmek üzere, tasarımcı Evrim Timur ile "Kendini İfade Et" temalı t-shirt tasarımı için atölye çalışması yapıldı. 23 Nisan'a kadar sürecektir olan bu çalışmalara okul olarak ev sahipliği yapmaya devam edeceğiz.

2006 Mayıs ayında Dolmabahçe Sarayı'nda düzenlenecek Plastik Sanatlar Sergisi ve Drama etkinliklerine katılmak üzere öğrencilerimizle kapsamlı bir proje çalışmasına daha başladık.

Bu etkinliklerde gönüllü olarak görev alan, güzel projelere imza atan tüm öğrencilerimi kutluyorum.

1. Sınıf: Sözsüz Mesajlar

Kasım ayı boyunca 'sözsüz mesajlar' ünitesini işledik. İletişim kurmak için konuşmanın yanında farklı yollar da olduğunu öğrenen öğrenciler, bu yollardan biri olan resim yapmayı bir aktiviteyle pekiştirdi.

Tasarladıkları bir hikâyeyi resim yoluyla birbirlerine ileten öğrencilerin bu çalışmalarını ünite sonunda sergiledik.

2. Sınıf: Evlerin Öyküsü

Evler ünitesinde insanların barınmak ve yaşamak için kullandığı evlerin geçmişten günümüze yolculuğunu sorguladık. Önce gruplara ayırdık. Herkes grubunun seçtiği ev modeliyle ilgili bir resim yapacaktı. Yaptığımız resim o dönemi ve insanlarını da yansıtmalıydı. Ardından çeşitli malzemelerle çizimimizi üç boyutlu hale getirdik. Sonuçta işbirliği içinde iyi bir iş çıkardık.

8. Sınıflar: Resim Dersi Çalışması

8. sınıflarla disiplinlerarası çalışma olan "arkadaşlık" konusunu, resim dersinde de grup çalışmasıyla pekiştirdik. Hazırladığımız desenleri sunta üzerine yapıştırdık. Alçı ile etrafına dokular ve formlar çizerek özgün tasarımlar yaptık.

Bütün bunları grupla çalışarak, uyumlu arkadaşlık ilişkileri içinde belirledik. Sevginin, olumlu arkadaşlıkların olması çalışmanın oluşmasında, her şeyin iyi gitmesinde etken oldu.

Oyun ve Çocuk

Nurdan Atkin,
Anaokulu Koordinatörü

Oyun denince çocuk; çocuk denince aklımıza oyun gelir.

Geriyeye dönüp çocukluk yıllarımıza baktığımızda, yüzümüzü ister istemez bir gülümseme kaplar. Arkadaşlarımız, oyunlarımız ve oyuncaklarımız. Körebe, saklambaç, seksek, top oyunları gibi dışarıda oynadığımız ve oyuncaklarımızın çok önem taşıdığı, hayal gücümüzün gelişmesinde büyük önem taşıyan ev içinde kurduğumuz oyunlar.

Aradan yıllar geçti. Çocuk yine çocuk, oyun yine oyun. Oyunların isimleri, tipleri, içerik ve çeşitleri değişti. Zamana ayak uydurdu. Ancak, oyunun çocukların duygusal ve zihinsel dünyaları üzerindeki etkisinin, öneminin büyüklüğü hiç değişmedi.

"Oyun oyundur, eğlendirir ve çocukların iyi vakit geçirmelerini sağlar. Oyunun zaman geçirmekten başka ne faydası olabilir?" Evet doğru, oyun çok eğlenceli, küçük yaşlarda oynarken eğleniyor ve bir şeyler öğrendiğimizi fark edebiliyor muyduk? Yıllar sonra fark ediyoruz.

Çocuğun hayatında oyun neden bu kadar önemlidir?

- Çocuk oyunu istediği gibi oynar. Ona yol gösteren, ne yapmasını söyleyen yoktur, özgürdür. Bu, onun fark etmeden kendini keşfetmesini sağlar.
- Yapmak isteyip yapamadıklarını, oyuncaklarıyla oynarken, kurduğu oyunlarla hayal gücünü kullanarak kendi özgür ortamında bir tiyatro oyuncusu gibi gerçekleştirir ve rahatlar.
- Çocuk oyunu deneyimleriyle kendi kendine öğrenir.
- Eğlendirici, özgür bir ortamda bilişsel ve toplumsal becerilerinin gelişmesini sağlar.
- Oyunla, farkına varmadan öğrenir ve yaşı ilerledikçe okula gitmeye hazır duruma gelir, ama bunun farkında olmaz.
- Arkadaşlarıyla oynarken, kendilerine yapılanları istediği gibi dramatize ederek, hem eğlenir hem sosyalleşir.
- Grup oyunları, ileri yaşlarda daha huzurlu ve özgüveni gelişmiş bireyler ortaya çıkarır.

O günleri özlediğimiz olmuyor mu? Hepimizin çocuksu yanı yok mu? Daha doğrusu, bizlerin içindeki çocuk nereye gitti?

Yaşımız ilerledi, oyun ve çocukluk yılları gerilerde kaldı, artık yapacak başka işlerimiz var. Hayat böyle gerektiriyor belki ama içimizde bulunan çocuğu hiç ortaya çıkartmaz, hep saklamaya çalışırsak ne olur?

Hayal gücümüz, yaratıcılığımız, neşemiz, sevgimiz, eğlencemiz, iletişim kurma becerimiz ve sosyal hayatımız oldukça zor ilerler. Neredeyse yok olmaya başlar. Neden korkarız içimizdeki o güzel duyguyu zaman zaman ortaya çıkarmaktan? Bize ne kaybettirir? Yoksa kazandırır mı?

Korkmayalım, kişi her yönüyle kendisidir. Saklamaya çalışsa da beceremez. Gelin, bu güzel duyguyu çıkartalım ortaya ve çocuklar daha mutlu ve doğal olalım.

Müzik ve Çocuk

Müzik, hepimizin hayatında vazgeçilmez öğelerden biri. Müzik yetişkin insanlar için ne kadar önemliyse, çocuklar için de en az o kadar önemli. Bu yüzden uzmanlar çocuklara anne karnından itibaren müzik dinletilmesi gerektiğini söylüyor. Yani anne karnında başlayan bu süreç anaokulu yıllarında, artık uzman eğitimcilerle devam ediyor.

Çocukların anaokulu yıllarından itibaren aldığı müzik eğitimi, onların farklı yeteneklerini ön plana çıkarıyor veya gelişmelerine yardım ediyor. Hareket etme - ritm, sesleri algılama, şarkı söyleme, müzik aletleri çalma yeteneği çocuklarımızın okul öncesi dönemlerinde algılarını açmamız gereken yetenekler olarak karşımıza çıkıyor.

Müzikle hareket etme, ritm; insan için içgüdüsel ve çok doğal bir davranıştır. Zaten insanların yaşamına etki eden en önemli faktör de kalp ritmi değil midir! Yürüyüşümüz, konuşmamız, hatta koşturduğumuz ile belli bir ritim doğrusallığı içinde sürmektedir. Peki ritm duygusunun gelişmesi için neler yapabilirsiniz?

Çocuğunuzun, sadece sizin dinlediğiniz müziği değil, daha farklı ve değişik müzikler dinlemesini sağlayın. Çocuğunuz müzik dinlerken yaptığı hareketleri engellemeyin ve bir şekilde ritm tutmasına olanak sağlayın, tabii ki çevresini rahatsız etmeyecek şekilde. Ona hiçbir zaman belirli figürler öğretmeye çalışmayın, kendi hareketini yaratmasına imkan tanıyın.

Sesleri algılama yeteneği; Çocuklar etraflarında bir çok ses duyar ve çoğu zaman bu seslerin sesin farkına bile varmaz. Bu sesleri fark edebilmeleri için yardıma ihtiyaçları vardır. Çevrenizdeki farklı sesleri bulmaya çalışın ve bu sesleri çocuğunuzun fark etmesini sağlayın. (örneğin kuş civıltısı, rüzgarın sesi...)

Peki algı yeteneğinin gelişmesi için neler yapabiliriz? Kullanabilmesi için basit müzik aletleri edinin, çocukların bir şeyi öğrenmesinin en iyi yolu o şeyi kendilerinin denemesidir. Eğer müzik aletleri yoksa onlara ses çıkartan çeşitli materyaller sağlayın, bazen bunlar çocuklara daha çekici gelebilir.

Onlarla beraberken sessiz anlar yaratmaya çalışın, bu sessiz anlarda dışarıdaki sesleri ve çalan bir müzik eserini beraber dinleyin. Ona sorular sorarak hangi sesleri

duyduğunu öğrenin. Çocuğunuzun duyduğu sesleri anlatması için teşvik edin ve bu sesleri taklit etmesini isteyin.

Şarkı söyleme yeteneği; Bir şarkıyı söyleyebilmek, o şarkıya eşlik edebilmek çocukların her zaman çok hoşuna gider. Ama bilin ki tek başına şarkı söylemek her zaman cesaret işidir. Sizce şimdi bile öyle değil mi?

Onların istek ve yeteneklerini geliştirmek ve desteklemek için de yapabileceğimiz şeyler var. Onlarla beraber şarkı söyleyin. Sesinden çekinmemesi gerektiğini öğretin. İlk önce şarkıya uyumlu hareketler varsa, onları öğrenmesini sağlayın daha sonra şarkının sözlerini öğretmeye çalışın.

Çocuğunuzun kendi şarkısını yapması için cesaretlendirin, "Ben bir şarkı yaptım." dediği zaman mutlaka dinleyin. Başınızdan savmayın ve ihmal etmeyin.

Müzik aletleri çalma yeteneği, müzik eğitiminin en üst noktasını oluşturan bu aşamada çocuklar bir müzik aleti çalmak ister ve öğrenmeye başlar. Araştırmalar küçük yaşta bu yeteneğin daha hızlı geliştiğini gösteriyor. Müzik aleti çalmanın zeka gelişimine ciddi boyutlarda katkısı var. Bu nedenle çocukların bu dönem de aldığı eğitimi büyük önem kazanıyor. Peki nasıl yardımcı olabiliriz?

Bir müzik aleti kullanabiliyorsanız ona canlı olarak bu müzik aletini dinleme imkanı verin. Çocuğu konserlere götürebilir, onun bir enstrümana yönelmesine yardımcı olabilirsiniz. Bir müzik aleti çalmak istediği zaman, onu ciddiye alın ve imkanlar ölçüsünde bu isteği yerine getirin. Unutmayın "Ağaç yaşken eğilir."

Yola ne kadar erken çıkarsak o kadar çok yol alırız. Çocuğunuzun ilgi kanallarından biri müzikse ve bu ilgi yeterlik boyutunda ise, yapacak bir tek şey var, bu yeteneği küçük yaşta değerlendirmek. Tıpkı en ünlü besteci ve yorumcularda olduğu gibi...

2006 Yılına Dinletilerle Başladık

Yılın ilk günleri, öğrencilerimiz bizlere keyifli dakikalar yaşattı. Bireysel olarak yürüttükleri enstrüman çalışmalarını ve becerilerini bizlere sergileyen öğrencilerimizin kendilerine olan güvenleri ve becerileri takdire değerdi.

Piyano, keman ve gitar gibi enstrümanlardaki becerilerini arkadaşlarına, ailelerine ve öğretmenlerine başarıyla sunan öğrencilerimizi tebrik ediyor, çalışmalarının devamını bekliyoruz.

Prof. Dr. Aris'le Müzikli Dünya Turu

İstanbul'da doğan dünyaca ünlü Körüklü Çalgılar Ustası Prof. Dr. Edward Aris, akordeonuyla bizleri büyüledi.

Kitap Fuarı etkinlikleri çerçevesinde okulumuza gelen, büyük bir ustalıkla çaldığı 24 enstrümanı bizlere tanıtan ve farklı ülke müziklerinden seçkin eserler dinleten Prof. Edward Aris, müziğin evrensel ezgileriyle bizlere keyifli dakikalar yaşattı.

Yeni Yıl Konseri ve W.A. Mozart

İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası'nın her yıl geleneksel hale getirdiği, Yeni Yıl Konseri'nde bu sene bizde vardık.

W.A. Mozart'ın 250nci doğum yılıyla beraber kutlanan yeni yılı, yine W.A. Mozart'ın eşsiz ezgileriyle karşıladık. Arya, lied, konçerto, senfoni, sonat formunda örnekler sunan İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası ve solistleri bizlere müziğin güzelliği ile yeni yılda bizleri bekleyen umut dolu günleri şimdiden yaşattı.

Kent Orkestrası Eşliğinde Cumhuriyet Kutlaması

Cumhuriyet coşkumuzu Kent Orkestrası da ortak oldu. Yerli, yabancı pek çok tarzda örnekler sunan ve coşkumuzu katılan Kent Orkestrası eğitimciliğiyle de ön plandaydı. Enstrümanları tek tek tanıtip, hepsi ile küçük örnekler dinleten Kent Orkestrası üyeleri, Şef Mehmet Çelik yönetiminde bize güzel anılar yaşattı.

Aktiviteler

Aslı Temel
Beden Eğitimi Öğretmeni

Okul İçi Aktiviteler

•Ekim ayında spor salonumuzda düzenlenen sportif yarışmalardan ilki olan Sek Sek Turnuvası yapıldı. Bu turnuvaya 1. sınıfların yanı sıra 2. ve 3. sınıflar da katılarak etkinlik zenginleştirildi. 1. sınıfların kendi aralarında kıyasıya mücadele ettiği yarışmada eğlenceli anlar yaşandı.

•Yine ekim ayında anasınıflarından oluşan sportif yarışmalardan ikincisi olan Stafet Yarışması düzenlendi. Turnuvada başarılı olan anasınıfları, başarı simgesi olan kapa süslerini sınıflarına asarak başarılarını sergiledi.

•Cumhuriyet Kupası Futbol Turnuvası çok çekişmeliydi ve katılımın oldukça yoğun olması ile dikkat çekti. Turnuvaya katılan tüm öğrencilerimiz fair-play kurallarına son derece titizlikle uyguladı. "İrmaklı farklıdır, İrmaklı fark yaratır" sözünü bir kez daha vurguladılar. 28 Ekim günü yapılan son maçla sona eren turnuvada dereceye giren takımlar, törende madalya ile ödüllendirildi.

•28 Kasım-23Aralık 2005 tarihleri 4-5-6-7-8-9-10-Hz.-11 Sınıflararası basketbol turnuvası düzenlendi. Turnuva dostluğu ve arkadaşlığı bir kez daha ortaya çıkardı.

•İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından Özel İrmak Okullarında düzenlenen Badminton Turnuvalarında Yıldız Erkek-Kız Badminton Takımımız ilçe ikincisi, Küçük Erkek-Kız badminton Takımımız ilçe ikincisi oldu. Genç Erkek-Kız Badminton Takımımızı kutluyoruz.

İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün düzenlediği Yıldız Erkek-Kız Badminton müsabakalarında, okulumuz dördüncü oldu ve kupa, Okul Müdürümüz Nuri Olur'a teslim edildi. Sporcularımızı başarılarından dolayı tebrik ederiz.

Fairplay Ünitesi

7. Sınıflar Beden Eğitimi dersinde, "İnsan Hakları" ünitesinde sporun temellerinden birini oluşturan fairplay konusunu araştırdı, sorguladı ve pano hazırladı. Fairplay kavramı ile ilgili önce beyin fırtınası yapıldı. Daha sonra tüm sınıf fairplay'nin güzel ve kötü örneklerini araştırıp sınıfa getirdi. Sınıfça fairplay kuralları belirlendi. Yapılan turnuvalar, belirlenen bu kurallara uygun olarak oynandı.

Olimpizm Ruhu

Ünite başında tüm sınıfla birlikte olimpizm ruhunu tartıştık. Daha sonra öğrenciler olimpiyatları ve beş halkanın neyi temsil ettiğini araştırdı. 8. sınıflarda en çok olimpizm ruhunun ne demek olduğunu irdeledik. Tüm sınıf, araştırmalarına dayanarak olimpizm ruhunun kendileri için ne demek olduğunu yazdı.

Öğrencilerimizden birkaçının olimpizm ruhu ile ilgili düşünceleri şöyle:

Sporcu sadece başarısıyla gücüyle değil, centilmenliği ve hoşgörüsü ile sporcudur. Olimpiyatlarda da sporun yanı sıra dostluk ve yardımlaşma konuşulur. Olimpizm ruhu da bu etkenlerden oluşur. Yarışlarda hırsla karşı karşıya geldiğimiz rakiplerimiz düşmanımız değildir. Bir maçın sonucu ne olursa olsun her iki taraf da mutlu olmalıdır çünkü kazanan dostluk olacaktır. Olimpizm ruhunu iyi taşıyan sporcu her zaman birincidir. Şampiyondur...

İdil İşçi, 8/B

Olimpizm ruhu sporcuların içindeki yarış hırslı ve heyecanlı bir yana, barış, dürüstlük, eşitlik ve arkadaşlık duygularını geliştiriyor, bu şekilde de birbirlerini daha iyi anlamalarını sağlıyor. Bu yüzden olimpiyatlar ve olimpizm ruhu dünya barışına katkı sağlıyor. Olimpizm ruhunun bilincinde olan insanlar dört senede bir düzenlenen olimpiyatlarda buluşuyor.

Bilun Berkan, 8/A

Olimpizm ruhu her şeyden önce ülkeler arasındaki iletişim, dostluk ve kardeşlik köprüsüdür. Herkes bu köprü üzerinden geçerse "olimpizm ruhu" kavramına birebir uymuş olur. Önemli olan insanların içindeki dostluk anlayışıdır. Bu anlayışı her zaman içimizde bulundurmalıyız. Sporda dostluğun önüne hiçbir şey geçmemelidir.

Can Molu, 8/C

Olimpiyat demek medeniyet, barış demek. Olimpiyat demek cesaret, erdem, azim, hırs, sevgi ve fairplay demek. Bu özellikleri taşıyan sporcu olimpizm ruhunu taşıyan olimpik bir sporcudur. Olimpiyatlarda yarışmak farklıdır. Farklı olmak gerekir. Kazanmak değil katılmak bile bir onurdur. Cesaretlili, azimli, hırslı, erdemli olan bir sporcu olimpizm ruhuna da sahiptir.

Ant Aydar 8/B

Olimpizm denince aklıma ilk "birlik" geliyor. Dostluğun kardeşliğin, mutluluğun bir araya geldiği, dargınlıkların, kötülüklerin hafızadan çıkarıldığı bir birlik. Olimpizm ruhunda dostluk ruhu, kardeşlik ruhu da denebilir. Olimpiyat alanında toplanan binlerce gencin spor yoluyla birbirlerini anlamaları ve aralarında kardeşlikten farklı bir bağ olmadığını anlamalarıdır. Birbirlerini kardeş kadar sevmeleridir.

Serra Ebussuudoğlu, 8/A

Uludağ Kayak Kampımız

Ocak ayının ilk günlerinde geleneksel Uludağ Kayak Kampımızı gerçekleştirdik. 28 öğrencimiz ile birlikte kayak yapmayı, takım ruhunu, arkadaş olmayı, yardımlaşmayı ve paylaşmayı öğrendik. Bunların yanı sıra sürü eğlenceli aktiviteler yaptık.

Dört gün boyunca kayak sporunun inceliklerini öğrendik. Akşamları kızak ve buz pateni gibi aktivitelerle eğlendik. Kayak yapmayı hiç bilmeyen öğrencilerimiz İstanbul'a kaymayı bilerek döndü, bilenler ise kendilerini geliştirdi. Önümüzdeki yıl da geleneksel kayak kampımızda buluşmak dileğiyle...

On Yaş Kategorisinde İstanbul'un En İyi On Öğrencisinin İki İsmi Irmak'lı

Satranç Müfredat Programı

Okulumuzda ilköğretim 1. sınıftan itibaren ders olarak gördüğümüz satranç, 2005-2006 eğitim öğretim yılından itibaren 2. sınıflarda da ders olarak müfredatımıza girdi. Bunun dışında kulüp saati etkinliklerimize öğrencilerimiz ilgi ve istekleri doğrultusunda katılıyor.

Çalışmalar sınıf ortamında sunum tahtasında gösterim ve anlatıma dayalı olarak; kütüphane ortamında oynayarak devam ediyor. Bu alanda okul sonrası salı, perşembe ve cumartesi günleri, eğitim çalışmalarımız devam ediyor.

Bu çalışmalardaki program, okul takımı için gerekli alt yapının oluşturulması, özel ve resmi turnuvalara hazırlık çalışmalarını kapsıyor. İnternet ortamındaki satranç etkinlikleri de devam ediyor, yıl sonuna kadar en az 600 problem çözmeyi hedefliyoruz. Bu çalışma sadece bizim okulumuzda yapılıyor. Çalışmalarımızın Türk satranç sporuna büyük katkısı olacağına inanıyoruz.

Yarışmalar ve Dereceler

Aralık ayında Eyüboğlu Eğitim Kurumları'ndaki İstanbul ilköğretimokulları arası Satranç Turnuvası'nda, okulumuz 48 okul arasında 6., Özel Okullar arasında da 3. oldu. Yaş ortalaması en küçük ekibi olan Irmak öğrencileri, satranç kamuoyunda gelecek için favori gösterildi.

16-18 Aralık tarihlerinde, 10 yaş İstanbul Satranç Şampiyonasında öğrencimiz Alp Müyesser 5. (İstanbul 2.siyle eş puan alarak), Mert Yılmaz 11. oldu. 10 yaş kategorisinde İstanbul'un en iyi 10 oyuncusu arasında iki Irmaklı öğrenci bulunuyor.

Satranç etkinliklerinin amacı, elbetteki turnuva oyuncusu yetiştirmekle sınırlı değil. Yargılama yeteneğimizi geliştiren, sosyal ilişkilerimize katkıda bulunan zevkli bir zihinsel etkinliktir.

Gelecekte hobi olarak oynamak isteyen ya da yarışmacı olmaya karar verecek öğrenciler için satranç mükemmel bir spor. Bu yıl içinde satranç oynayan öğrencilerimize Türkiye Satranç Federasyonu, oyuncu lisansı çıkartacak.

Sporcu öğrencilerimize ve onları her zaman destekleyen sevgili velilerimize teşekkür ediyoruz. Nice satrançlı yıllara...

Karlı Ağaçlar - Yiğit Gldođan

IRMAK OKULLARI

Cemil Topuzlu Cad. No: 112 Caddebostan / İstanbul 34728
Tel.: 0216 411 39 23-24-25 Faks: 0216 411 39 26
bilgi@irmak.k12.tr / www.irmak.k12.tr